

COMISIA
EUROPEANĂ

Strasbourg, 24.11.2015
COM(2015) 586 final

2015/0270 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în scopul instituirii unui sistem european de asigurare a depozitelor

EXPUNERE DE MOTIVE

Prezenta propunere legislativă vizează instituirea în trei etape succesive a unui sistem european de asigurare a depozitelor (EDIS, *European Deposit Insurance Scheme*), cel de al treilea pilon al uniunii bancare: un sistem de reasigurare pentru schemele naționale participante de garantare a depozitelor („SGD-uri participante”) într-o primă etapă de trei ani, un sistem de coasigurare pentru SGD-urile naționale participante într-o a doua etapă de patru ani și un sistem de asigurare completă pentru SGD-urile naționale participante în regimul permanent. Un SGD național nu poate beneficia de pe urma sistemului european de asigurare a depozitelor decât dacă își constituie fondurile în conformitate cu o traiectorie de finanțare precisă și dacă respectă cerințele esențiale prevăzute de legislația Uniunii. Comitetul unic de rezoluție, care ar urma să fie extins pentru administrarea sistemului european de asigurare a depozitelor, ar urma să monitorizeze SGD-urile naționale și să elibereze fonduri doar atunci când sunt îndeplinite anumite condiții clar definite. Introducerea sistemului european de asigurare a depozitelor ar urma să fie însoțită în paralel de măsuri ambițioase menite să reducă riscurile din sectoarele bancare ale statelor membre.

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1. Motivele și obiectivele propunerii

În anul 2012, Comisia a solicitat crearea unei uniuni bancare pentru a construi o bază mai solidă pentru sectorul bancar și pentru a reinstaura încrederea în moneda euro, totul ca parte a unei viziuni pe termen lung asupra integrării economice și bugetare¹. Uniunea bancară ar trebui pusă în aplicare prin transferarea supravegherii la nivel european, prin instituirea unui cadru integrat pentru gestionarea crizelor din sistemul bancar și, lucru la fel de important, prin instituirea unui sistem comun de protecție a depozitelor. În timp ce primele două etape au fost atinse prin instituirea mecanismului unic de supraveghere (MUS) și a mecanismului unic de rezoluție (MUR), nu a fost încă stabilit un sistem comun de protecție a depozitelor.

Raportul celor cinci președinți² și comunicarea publicată de Comisie³ în urma respectivului raport definesc un plan clar pentru aprofundarea uniunii economice și monetare (UEM), incluzând măsuri pentru a limita riscurile la adresa stabilității financiare. Finalizarea uniunii bancare este un pas indispensabil spre o UEM profundă și completă. Pentru moneda unică, un sistem financiar unificat și integrat pe deplin este esențial pentru eficacitatea transmiterii politicii monetare, diversificarea adecvată a riscurilor în statele membre și garantarea încrederii generale în sistemul bancar din zona euro.

În special, în raportul celor cinci președinți se propune instituirea, pe termen lung, a unui sistem european de asigurare a depozitelor, cel de-al treilea pilon al unei uniuni bancare depline, alături de supravegherea bancară, care a fost încredințată mecanismului unic de supraveghere, și de rezoluția bancară, care a fost încredințată mecanismului unic de rezoluție.

¹ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European și Consiliu „Foaie de parcurs către o uniune bancară”, COM(2012) 510, 12.9.2012.

² Raportul celor cinci președinți din 22 iunie 2015 cu privire la „Finalizarea Uniunii economice și monetare a Europei”, http://ec.europa.eu/priorities/economic-monetary-union/docs/5-presidents-report_ro.pdf.

³ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Banca Centrală Europeană privind măsurile care trebuie întreprinse în vederea finalizării Uniunii economice și monetare, COM(2015) 600 final, 21.10.2015.

În raportul celor cinci președinți se semnalează că, întrucât actuala structură alcătuită din scheme naționale de garantare a depozitelor (SGD-uri) rămâne vulnerabilă la șocurile locale de mare anvergură, un sistem comun de asigurare a depozitelor ar spori flexibilitatea uniunii bancare în ceea ce privește crizele viitoare.

În comunicarea sa din 21 octombrie, Comisia s-a angajat ca înainte de sfârșitul anului 2015 să prezinte o propunere legislativă privind primele măsuri către sistemul european de asigurare a depozitelor cu scopul de a crea un sistem mai european, desprins de stat, astfel încât stabilitatea financiară să fie consolidată, cetățenii să poată fi siguri că siguranța depozitelor lor nu depinde de amplasarea geografică a acestora, iar băncile solide să nu fie defavorizate de locul în care sunt stabilite.

În concordanță cu raportul celor cinci președinți, Comisia a indicat că se vor lua primele măsuri în direcția unui sistem comun, pornindu-se de la o abordare „bazată pe reasigurare” care ar urma să ia în considerare diferitele niveluri de finanțare din cadrul sistemelor naționale, precum și aspectele de hazard moral. Astfel, s-ar crea un fond comun de asigurare a depozitelor, gestionat sub auspiciile comitetului unic de rezoluție existent. Sistemul european de asigurare a depozitelor va fi obligatoriu pentru statele membre din zona euro și va fi deschis statelor membre din afara zonei euro care doresc să adere la uniunea bancară.

Pe parcursul unui anumit număr de ani, sistemul european de asigurare a depozitelor ar urma să treacă progresiv de la o schemă de reasigurare la o schemă de coasigurare mutualizată integral. În contextul eforturilor de aprofundare a UEM, alături de activitățile desfășurate pentru stabilirea unor modalități de finanțare-punte a Fondului unic de rezoluție și pentru elaborarea unui mecanism comun de protecție fiscală, această etapă este necesară pentru a se reduce legăturile dintre bănci și stat în diferitele state membre, prin intermediul unor măsuri vizând partajarea riscurilor între toate statele membre din uniunea bancară și, astfel, pentru a se sprijini uniunea bancară în direcția îndeplinirii principalului său obiectiv. Cu toate acestea, o astfel de partajare a riscurilor pe care o implică măsurile de consolidare a uniunii bancare trebuie să se desfășoare în paralel cu măsurile de reducere a riscurilor menite să rupă într-un mod mai direct legătura dintre bancă și stat.

1.2. Coerența cu dispozițiile existente în acest domeniu de politică

Prezenta propunere de regulament este coerentă cu prevederile politicilor existente.

După instituirea mecanismului unic de supraveghere prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului⁴ și a mecanismului unic de rezoluție prin Regulamentul (UE) nr. 806/2014⁵, sistemul european de asigurare a depozitelor remediază lipsa de aliniere dintre supravegherea Uniunii și rezoluția băncilor din statele membre participante, pe de o parte, și eficacitatea și credibilitatea SGD-urilor naționale în caz de intrare în dificultate a acelorași bănci, în temeiul

⁴ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, JO L 287, 29.10.2013, p. 63-89.

⁵ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, JO L 225, 30.7.2014, p. 1-90.

Directivei 2014/59/UE privind schemele de garantare a depozitelor⁶ (Directiva privind SGD-urile), pe de altă parte.

Prezenta propunere de regulament se bazează pe cadrul existent al SGD-urilor naționale reglementate de Directiva privind SGD-urile. Aplicarea uniformă a cadrului de garantare a depozitelor în statele membre participante la sistemul european de asigurare a depozitelor va fi consolidată ca urmare a prezentei propuneri de regulament prin atribuirea competențelor de decizie, de monitorizare și de asigurare a aplicării referitoare la cadrul de garantare a depozitelor către un Comitet unic de rezoluție („comitetul”).

1.3. Coerența cu celelalte politici ale Uniunii

Sistemul european de asigurare a depozitelor ar urma să contribuie la reducerea legăturii dintre modul în care este percepută poziția fiscală a diferitelor state membre și costurile de finanțare ale băncilor care funcționează în aceste state membre, ajutând astfel la ruperea legăturii dintre stat și bănci. Ar urma să se sporească astfel flexibilitatea sectorului bancar în ceea ce privește crizele viitoare și să se contribuie la obiectivul general de stabilitate financiară pe care se bazează **politica economică și monetară a Uniunii**. Riscurile s-ar distribui pe o arie mai largă, consolidând stabilitatea financiară nu numai în statul membru respectiv, ci și în alte state membre participante și neparticipante, prin limitarea eventualelor efecte de contagiune. În plus, sistemul european de asigurare a depozitelor va contribui la restabilirea condițiilor de concurență echitabile în cadrul pieței interne prin limitarea dezavantajului concurențial pe care îl suferă băncile solide din cauza locului în care sunt stabilite. Într-un mediu de stabilitate financiară, împrumuturile de la instituțiile financiare către economia globală sunt încurajate prin reducerea costurilor de finanțare pentru instituțiile financiare, contribuind astfel la stimularea creșterii economice și a ocupării forței de muncă și la îmbunătățirea competitivității economiei Uniunii.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

2.1. Temeiul juridic

Temeiul juridic al propunerii de regulament este articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care permite adoptarea de măsuri de apropiere a dispozițiilor naționale care au ca obiectiv instituirea și funcționarea pieței interne.

Scopul propunerii de regulament este acela de a menține integritatea și de a îmbunătăți funcționarea pieței interne. Aplicarea uniformă a unui singur set de norme pentru protecția depozitelor, împreună cu accesul la un fond european de asigurare a depozitelor („Fondul de asigurare a depozitelor”) gestionat de o autoritate centrală ar contribui la buna funcționare a piețelor financiare la nivelul Uniunii și la stabilitatea financiară în Uniune. S-ar înlătura astfel obstacolele din calea exercitării libertăților fundamentale, evitându-se totodată denaturarea semnificativă a concurenței, cel puțin în acele state membre care partajează supravegherea și rezoluția instituțiilor de credit și protecția deponenților la nivel european.

Prin urmare, articolul 114 din TFUE este temeiul juridic adecvat.

2.2. Subsidiaritatea (în cazul competenței neexclusive)

În temeiul principiului subsidiarității, prevăzut la articolul 5 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), în domeniile care nu sunt de competența sa exclusivă, Uniunea intervine numai dacă și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot fi realizate în

⁶ Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor, JO L 173, 12.6.2014, p. 149-178.

mod satisfăcător de statele membre nici la nivel central, nici la nivel regional și local, dar, datorită dimensiunilor și efectelor acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii.

În situația actuală, în care SGD-urile rămân sisteme strict naționale, acestea sunt vulnerabile la șocurile locale de anvergură, menținând o interacțiune puternică între bănci și statele naționale. Această situație subminează omogenitatea protecției depozitelor și poate contribui la o listă de încredere în rândul deponenților.

În plus, diferențele substanțiale dintre măsurile de protecție a deponenților, care sunt luate la nivel național și care depind de particularitățile și constrângerile locale în materie de finanțare, pot submina integritatea pieței interne.

Doar o acțiune la nivel european poate garanta un nivel corespunzător de asigurare a depozitelor pentru deponenții din întreaga piață internă și poate slăbi legătura dintre SGD-urile naționale și poziția financiară a statului respectiv.

Mecanismul unic de supraveghere asigură condiții de concurență echitabile în materie de supraveghere a băncilor și diminuează riscul de toleranță. Mecanismul unic de rezoluție garantează faptul că, atunci când o bancă intră în dificultate, restructurarea poate fi efectuată la cel mai mic cost, contribuabilii sunt protejați în mod adecvat, iar creditorii și instituțiile de credit beneficiază de un tratament echitabil și egal în cadrul pieței interne fără a fi defavorizați din cauza locului în care sunt stabiliți. În aceeași ordine de idei, este oportun ca Uniunea să ia măsuri legislative pentru a institui mecanismele necesare de protecție a depozitelor constituite de instituțiile de credit care ar intra în domeniul de aplicare al uniunii bancare.

De asemenea, sistemul european de asigurare a depozitelor va genera importante economii de scară și va evita externalitățile negative care ar putea rezulta în urma luării unor decizii și a instituirii unor fonduri la nivel exclusiv național.

2.3. Proportionalitatea

Propunerea respectă principiul proporționalității. În temeiul principiului proporționalității, prevăzut la articolul 5 alineatul (4) din TUE, conținutul și forma măsurilor Uniunii nu depășesc ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor tratatelor.

În cadrul uniunii bancare, supravegherea și rezoluția bancară se exercită de către autorități situate la același nivel. În cazul în care o autoritate de rezoluție europeană ar trebui să decidă cu privire la lichidarea sau rezoluția unei bănci, fără a fi în măsură să garanteze că în același timp depozitele sunt protejate, pot să apară tensiuni, provocând riscuri pentru stabilitatea financiară. Într-adevăr, criza recentă a scos în evidență nevoia unor măsuri rapide și decisive, susținute de mecanisme de finanțare la nivel european. Sistemul european de asigurare a depozitelor ar garanta că aceleași reguli se aplică în același mod pentru protejarea depozitelor din orice stat membru participant. Finanțarea de rezervă adecvată ar urma să atenueze problemele apărute la nivelul diferitelor bănci, împiedicându-le să cauzeze o pierdere de încredere în ansamblul sistemului bancar al statului membru respectiv sau al altui stat membru considerat de piețe a fi expus la riscuri similare.

Date fiind securitatea juridică sporită, stimulentele armonizate în contextul uniunii bancare și avantajele economice ale unei protecții centrale și uniforme a deponenților, propunerea de regulament respectă principiul proporționalității.

2.4. Alegerea instrumentelor

Aplicarea centralizată progresiv a normelor de garantare a depozitelor prevăzute în Directiva privind SGD-urile în statele membre participante de către o autoritate unică la

nivelul Uniunii poate fi asigurată numai în cazul în care normele care reglementează instituirea și funcționarea sistemului european de asigurare a depozitelor sunt direct aplicabile în statele membre, pentru a se evita interpretări divergente în diferitele state membre. Din acest motiv și pe baza faptului că la nivelul uniunii bancare se instituie un fond de asigurare a depozitelor care urmează să fie gestionat de un comitet în care sunt reprezentați toți membrii uniunii bancare, un regulament este instrumentul juridic corespunzător.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

3.1. Identificarea și descrierea problemei

În cadrul uniunii bancare, asigurarea depozitelor rămâne un sistem exclusiv național, care lasă SGD-urile naționale vulnerabile la șocuri locale de mare anvergură, iar bugetele statelor membre continuă să fie expuse unor riscuri în sectorul bancar. Acest lucru împiedică realizarea deplină a beneficiilor pieței interne și ale uniunii bancare și poate afecta încrederea deponenților și dreptul de stabilire al instituțiilor de credit și al deponenților.

SGD-uri au fost instituite în toate statele membre, în conformitate cu Directiva privind SGD-urile. Deși acestea prezintă deja anumite aspecte comune în ceea ce privește caracteristicile principale și funcționarea lor, unele aspecte importante sunt lăsate în continuare la latitudinea statelor membre. Sub rezerva aprobării de către Comisia Europeană, statele membre pot autoriza, de asemenea, reducerea nivelurilor-țintă ale mijloacelor financiare disponibile.

Diferențele în ceea ce privește nivelurile de finanțare și dimensiunea celor 38 de SGD-uri existente în UE ar putea să afecteze încrederea deponenților și să deterioreze funcționarea pieței interne.

3.2. Motivele pentru o acțiune a UE

Sistemul european de asigurare a depozitelor ar completa uniunea bancară, alături de supravegherea și rezoluția bancară. S-ar asigura astfel atât reducerea vulnerabilității deponenților bancari la șocuri locale de mare anvergură, cât și reducerea în continuare a legăturii dintre bănci și stat. În plus, într-un sistem în care responsabilitățile pentru supravegherea și rezoluția bancară sunt împărțite, circumstanțele în care poate fi utilizat un SGD național deja nu mai sunt sub control național. Atât Directiva 2014/59/UE (Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare), cât și Regulamentul (UE) nr. 806/2014 (Regulamentul privind mecanismul unic de rezoluție) conțin dispoziții privind posibilitatea de a utiliza în procedura de rezoluție fonduri din partea SGD-urilor. Prin urmare, crearea unui sistem comun și pentru asigurarea depozitelor este, în mod logic, următorul pas în direcția finalizării uniunii bancare și asigură o mai bună aliniere a răspunderii și supravegherii.

3.3. Posibilele realizări

În cadrul unei analize cantitative s-a evaluat capacitatea unui sistem european de asigurare a depozitelor mutualizat integral de a face față cu eficacitate unor potențiale plăți de compensații. Analiza indică faptul că numărul și dimensiunea băncilor în cazul cărora Fondul de asigurare a depozitelor ar putea gestiona plățile crește în mod semnificativ pentru toate statele membre în care funcționează sistemul european de asigurare a depozitelor în comparație cu SGD-urile naționale.

În plus, analiza indică faptul că deficitul preconizat al unei plăți, exprimat ca procentaj din nivelul-țintă, ar fi mai mic pentru sistemul european de asigurare a depozitelor decât pentru oricare dintre SGD-urile naționale.

Evaluările menționate mai sus au fost făcute pornind de la presupunerea că sistemul european de asigurare a depozitelor nu ar necesita contribuții suplimentare din partea băncilor, ci contribuțiile băncilor avute în vedere pentru constituirea de fonduri naționale ar fi utilizate în schimb pentru constituirea sistemului european de asigurare a depozitelor. Rezultatele arată că deținerea aceluiași quantum de fonduri, dar puse la dispoziția unui SGD european unic ar putea reprezenta o protecție și o utilizare a fondurilor mai eficiente decât menținerea SGD-urilor exclusiv naționale.

3.4. Diferitele opțiuni pentru atingerea obiectivelor

3.4.1. Nivelurile actuale de finanțare în cadrul sistemului european de asigurare a depozitelor

Evaluarea arată că sistemul european de asigurare a depozitelor va începe pe baza nivelurilor de finanțare eterogene ale SGD naționale. Aceasta presupune că sistemul european de asigurare a depozitelor trebuie să ofere sprijin sub formă de lichidități în etapa sa inițială, întrucât, în caz contrar, SGD-urile locale ar depinde aproape exclusiv de mijloacele de finanțare alternative naționale. Pe de altă parte, sistemul european de asigurare a depozitelor ar trebui conceput astfel încât să se evite avantajele disproporționate în cazul schemelor care încă nu au început să colecteze fonduri *ex ante* și să se evite factorii care ar putea descuraja colectarea de astfel de fonduri în viitor.

3.4.2. Domeniul de aplicare al sistemului european de asigurare a depozitelor

Se preconizează că diferențele dintre nivelurile de finanțare nu vor mai fi o problemă după ce SGD-urile își vor respectat obligațiile de a constitui fonduri *ex ante*, care le revin prin Directiva privind SGD-urile. Analiza arată că un sistem comun ar funcționa mai eficient, adică ar asigura un nivel mai ridicat de protecție fără a exista necesitatea de a majora contribuțiile totale. Acesta ar fi, de asemenea, mai în măsură să reducă expunerea statelor membre la sistemul bancar național.

3.4.3. Contribuțiile

Analiza arată că (i) ponderea de risc a contribuțiilor modifică distribuția sarcinii financiare între băncile dintr-un anumit sector bancar, (ii) este foarte probabil ca evaluarea riscului unei anumite bănci față de băncile din uniunea bancară, și nu față de băncile din sectorul bancar național sau din sectorul bancar al SGD-ului, să modifice nivelul contribuțiilor care urmează a fi plătite de către banca *respectivă*. Cu toate acestea, nu s-a constatat că ar exista avantaje sau dezavantaje pentru vreun grup de bănci.

Probabilitatea ca un SGD să fie nevoit să mobilizeze fonduri pentru acordarea de compensații către deponenți crește odată cu riscul specific băncii respective. Prin urmare, propunerea prevede adaptarea contribuțiilor la riscuri, cu alte cuvinte, continuă principiul deja instituit prin Directiva privind SGD-urile.

În al doilea rând, analiza arată că grupul de referință are un impact asupra contribuțiilor plătite de diferitele instituții. Prin urmare, în etapa de reasigurare a sistemului european de asigurare a depozitelor, atunci când riscurile rămân în mare măsură la nivel național, profilul de risc al unei anumite bănci este stabilit în raport cu restul sistemului bancar național. Odată ce sistemul european de asigurare a depozitelor devine un sistem cu răspundere solidară la nivelul uniunii bancare, profilul de risc al unei anumite bănci este stabilit în raport cu toate băncile din uniunea bancară. Astfel s-ar garanta că sistemul european de asigurare a

depozitelor rămâne în general neutru din punctul de vedere al costurilor pentru bănci și pentru SGD-uri naționale și s-ar evita complicațiile în determinarea profilurilor de risc ale băncilor în etapa de constituire a Fondului de garantare a depozitelor.

3.5. Drepturile fundamentale

Propunerea de regulament nu are alte consecințe în ceea ce privește protecția drepturilor fundamentale decât cele ale regulamentului și directivei pe care le modifică și care sunt avute în vedere în expunerea de motive din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 de stabilire a unui mecanism unic de rezoluție.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

În ceea ce privește funcțiile pe care le are în cadrul sistemului european de asigurare a depozitelor, comitetul ar urma să fie finanțat în totalitate prin contribuțiile administrative din partea instituțiilor de credit afiliate la SGD-urile participante, ceea ce înseamnă că funcțiile din cadrul sistemului european de asigurare a depozitelor nu vor necesita o contribuție de la bugetul UE. Resursele umane suplimentare ale comitetului, care se ridică la 22 de unități echivalent normă întreagă sub formă de posturi prevăzute în schema de personal, agenți contractuali și experți naționali detașați în anul nouă, după ce s-a intrat în etapa de asigurare completă, reflectă sarcinile încredințate comitetului prin propunerea de regulament. În același mod ca și în cazul creării Comitetului unic de rezoluție, posturile necesare pentru extinderea sarcinilor acestui nou organism nu intră în domeniul de aplicare al obiectivului de reducere cu 5 % a personalului care figurează în comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu COM(2013) 519 din 10.7.2013.

În ceea ce privește funcțiile pe care le are în cadrul sistemului european de asigurare a depozitelor, comitetul ar urma să fie finanțat în totalitate prin contribuțiile administrative din partea instituțiilor de credit afiliate la SGD-urile participante. Resursele suplimentare ale comitetului reflectă sarcinile încredințate acestuia prin propunerea de regulament.

5. EXPLICAREA DETALIATĂ A PROPUNERII

5.1. Sistemul european de asigurare a depozitelor

Prezenta propunere vizează instituirea sistemului european de asigurare a depozitelor printr-o modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 (Regulamentul MUR). Normele privind funcționarea mecanismului unic de rezoluție nu ar trebui să fie atinse de această modificare.

5.1.1. Evoluția treptată a sistemului european de asigurare a depozitelor

Propunerea de modificare a Regulamentului MUR prevede instituirea sistemului european de asigurare a depozitelor în trei etape succesive [articolul 2 alineatul (2)]: un sistem de reasigurare, un sistem de coasigurare și un sistem de asigurare completă. Sistemul european de asigurare a depozitelor ar fi gestionat, în toate etapele, de către Comitet împreună cu SGD-urile participante sau, în cazul în care un SGD nu se autoadministrează, de către autoritatea națională desemnată responsabilă pentru administrarea SGD-ului participant respectiv [articolul 2 alineatul (2) al doilea paragraf]. Fondul de garantare a depozitelor face parte din sistemul european de asigurare a depozitelor. Acesta ar trebui alimentat prin contribuții datorate și plătite direct de bănci către comitet și calculate și facturate de către SGD-urile participante.

5.1.2. *Domeniul de aplicare al sistemului european de asigurare a depozitelor*

Sistemul european de asigurare a depozitelor se aplică tuturor SGD-urilor care sunt recunoscute oficial într-un stat membru participant și tuturor instituțiilor de credit afiliate la astfel de scheme. Statele membre participante sunt cele a căror monedă este euro și celelalte state membre care au stabilit o cooperare strânsă cu Banca Centrală Europeană pentru a participa la mecanismul unic de supraveghere [articolul 4 alineatul (1)].

Întrucât acoperirea oferită de sistemul european de asigurare a depozitelor se limitează la funcțiile obligatorii pe care SGD-urile le au în temeiul directivei, și anume plata de compensații către deponenți și contribuțiile la rezoluție, sistemul european de asigurare a depozitelor se aplică tuturor schemelor care pot fi confruntate, în principiu, cu evenimente de plată sau cărora li se poate solicita să contribuie la o procedură de rezoluție. Sunt incluse aici SGD-urile legale, sistemele instituționale de protecție (SIP) și schemele contractuale care au fost recunoscute în mod oficial ca SGD de un stat membru [articolul 1 alineatul (2) din Directiva privind sistemele de garantare a depozitelor]. Recunoașterea lor ca SGD este indisolubil legată de obligațiile lor de a acorda compensații deponenților în cazul în care depozitele nu sunt disponibile și de a contribui la procedurile de rezoluție.

În cazul în care un SGD participant nu este administrat de o entitate privată, ci chiar de autoritatea desemnată [articolul 2 alineatul (2) al doilea paragraf], drepturile și obligațiile pe care le are SGD-ul participant în cadrul sistemului european de asigurare a depozitelor sunt cele ale autorității desemnate. Se ia în considerare în acest caz puterea de apreciere de care dispun statele membre în ceea ce privește introducerea, recunoașterea și administrarea la nivel național a SGD-urilor [a se vedea articolul 2 alineatul (18) din directivă].

În cazul în care cooperarea strânsă a unui stat membru din afara zonei euro este suspendată sau încetează, SGD-urile participante recunoscute oficial în respectivul stat membru și instituțiile de credit afiliate la SGD-urile în chestiune nu mai intră în domeniul de aplicare al Regulamentului MUR, nici cu privire la mecanismul unic de rezoluție, nici la sistemul european de asigurare a depozitelor (articolul 4). Numai în caz de încetare, fiecare dintre aceste SGD are, de asemenea, dreptul la un anumit procentaj din mijloacele financiare disponibile pe care Fondul de garantare a depozitelor le are la data încetării. Prin acest drept se asigură că respectivului SGD îi sunt furnizate fondurile de care are nevoie pentru a-și îndeplini obligațiile de finanțare prevăzute în directivă. Procentajul pe care îl poate solicita SGD-ul în cauză se stabilește cu ajutorul unei metode de calcul. Având în vedere pragul inferior de finanțare suficientă stabilit prin articolul 11 alineatul (5) litera (a) din Directiva privind SGD-urile, un SGD nu poate pretinde din Fondul de garantare a depozitelor mai mult decât este necesar pentru ca mijloacele sale financiare disponibile să ajungă la două treimi din nivelul său țintă. De comun acord cu statul membru respectiv, comitetul ar urma să decidă asupra modalităților și condițiilor pentru transferul fondurilor către SGD-ul respectiv în termen de trei luni.

5.1.3. *Principiile generale care reglementează sistemul european de asigurare a depozitelor*

Articolul 6 stabilește principiile generale care se aplică atât în cazul mecanismului unic de rezoluție, cât și în cazul sistemului european de asigurare a depozitelor. Aceste principii sunt relevante în cazul în care comitetul sau celelalte autorități și organisme publice dispun de o marjă de apreciere la luarea unei decizii sau a altor măsuri.

Nici comitetul, nici SGD-ul participant nu pot discrimina entitățile (inclusiv SGD-urile și băncile membre ale acestora), titularii de depozite, investitorii sau alți creditori stabiliți în Uniune pe motivul naționalității sau al locului de desfășurare a activității [articolul 6

alineatul (1)]. Această regulă reprezintă un principiu fundamental al dreptului Uniunii și este deosebit de importantă pe piețele financiare, în care tranzacțiile între părți de diferite naționalități și cu diferite locuri de desfășurare a activității sunt larg răspândite.

Comitetul și SGD-ul participant au obligația de a întreprinde fiecare acțiune, propunere sau politică ținând seama pe deplin și în mod corespunzător de unitatea și de integritatea pieței interne [articolul 6 alineatul (2)]. Eliminarea fragmentării financiare reprezintă un factor-cheie pentru uniunea bancară, iar autoritățile care administrează sistemul european de asigurare a depozitelor trebuie să analizeze în detaliu impactul oricărei măsuri discreționare sau decizii pe care o iau în considerare în contextul funcționării pieței interne.

Deși alineatele (3)-(5) ale articolului 6 referitoare la tratamentul grupurilor nu sunt aplicabile în contextul sistemului european de asigurare a depozitelor, articolul 6 alineatul (6) îi interzice comitetului să ia decizii în cadrul sistemului european de asigurare a depozitelor care impun statelor membre să ofere sprijin financiar public extraordinar sau care afectează suveranitatea bugetară și responsabilitățile fiscale ale acestora.

În contextul sistemului european de asigurare a depozitelor, comitetul poate adopta decizii adresate SGD-urilor participante (articolul 74f). SGD-urile participante trebuie să se conformeze, dar articolul 6 alineatul (7) le permite să precizeze în detaliu măsurile care trebuie luate, atât timp cât aceste măsuri sunt în conformitate cu decizia comitetului în cauză.

5.2. Diferitele etape ale sistemului european de asigurare a depozitelor

În toate cele trei etape – reasigurare, coasigurare și asigurare completă – sistemul european de asigurare a depozitelor ar oferi atât finanțare, cât și acoperirea pierderilor înregistrate de schemele de garantare a depozitelor participante.

Finanțarea furnizată de sistemul european de asigurare a depozitelor acoperă necesarul inițial de lichiditate al unui SGD pentru a acorda compensații deponenților în termenul de plată a compensațiilor prevăzut de directivă (în mod normal, șapte zile lucrătoare), dar și pentru a satisface la timp cererea de contribuție la o procedură de rezoluție. Finanțarea trebuie să fie rambursată comitetului de către SGD-ul participant.

În toate etapele, sistemul european de asigurare a depozitelor ar acoperi, de asemenea, pierderile suferite de SGD-ul participant prin compensarea depunătorilor sau contribuția la rezoluție. Pierdere finală suferită de un SGD participant este, în mod normal, mai mică decât plățile de compensații către deponenți sau contribuția sa la rezoluție. După un eveniment de plată, SGD-ul poate încasa creanțele privind rambursarea depozitelor (acoperite) pe care deponenții le aveau față de banca aflată în dificultate și care sunt transferate către SGD-ul participant, în măsura în care acesta a oferit compensații deponenților [articolul 9 alineatul (2) prima teză din Directiva privind sistemele de garantare a depozitelor]. Cu toate acestea, în eventualitatea în care o bancă devine insolubilă și, prin urmare, aceste creanțe nu sunt achitate în totalitate, veniturile din activele instituției de credit aflate în insolvență reduc pierdere finală a SGD-ului.

Dacă un SGD a contribuit la procedura de rezoluție, pierdere sa poate fi mai mică decât cuantumul respectivei contribuții, în special în cazul în care suma pe care o datorează drept contribuție este redusă pe baza unei evaluări ulterioare [articolul 109 alineatul (1) al patrulea paragraf coroborat cu articolul 75 din Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare].

Sistemul european de asigurare a depozitelor nu acoperă pierderile prin plăți suplimentare către SGD-ul participant. Mai degrabă, cuantumul finanțării inițiale care trebuie rambursat de către respectivul SGD este redus cu procentajul pierderii acoperite de sistemul european de asigurare a depozitelor.

Nivelul finanțării furnizate și procentajul din pierdere acoperită de sistemul european de asigurare a depozitelor cresc în fiecare etapă.

5.2.1. Reasigurarea

În etapa de reasigurare, care, conform propunerii, ar urma să dureze trei ani, sistemul european de asigurare a depozitelor poate să furnizeze o finanțare limitată și să acopere o parte limitată din pierderea unui SGD participant care se confruntă cu un eveniment de plată sau cărui i s-a solicitat să contribuie la rezoluție (articolul 41a).

În etapa inițială de reasigurare, acoperirea este limitată la procedurile de rezoluție desfășurate de Comitet [articolul 41a alineatul (2) și articolul 79]. Procedurile de rezoluție la nivel exclusiv național sunt acoperite numai de coasigurare și de asigurarea completă.

5.2.1.1. Acordarea de finanțare în etapa de reasigurare

În etapa de reasigurare ar urma să se acorde finanțare dacă SGD-ul participant prezintă un deficit de lichiditate [articolul 41a alineatul (2)]. Procesul de stabilire a unui deficit de lichiditate diferă în funcție de situație: (a) SGD-ul participant se confruntă cu un eveniment de plată sau (b) SGD-ul participant trebuie să contribuie la rezoluție.

- (a) În cazul unui eveniment de plată, SGD-ul participant [articolul 41b alineatul (1)] are un deficit de lichiditate în cazul în care cuantumul depozitelor acoperite la banca aflată în dificultate este mai mare decât suma dintre (a) cuantumul mijloacelor financiare disponibile pe care SGD-ul participant ar trebui să le aibă în mod ipotetic, având în vedere traiectoria de finanțare stabilită prin articolul 41j și (b) cuantumul contribuțiilor extraordinare (*ex post*) pe care SGD-ul participant le poate colecta în termen de trei zile de la evenimentul de plată.

Cuantumul depozitelor acoperite care este utilizat pentru calcularea deficitului de lichiditate constă doar din depozitele eligibile până la nivelul standard de acoperire de 100 000 EUR sau echivalentul acestuia în moneda națională [articolul 6 alineatul (1) din Directiva privind SGD-urile]. În mod normal, soldurile temporar ridicate, astfel cum sunt definite la articolul 6 alineatul (2) din Directiva privind schemele de garantare a depozitelor, sau reținerile pe care le poate face SGD-ul în conformitate cu articolele 7 sau 8 din Directiva privind SGD-urile înainte de compensarea deponenților încă nu sunt cunoscute la momentul evenimentului de plată și, prin urmare, nu sunt luate în considerare. Utilizarea nivelului *ipotetic* al mijloacelor financiare disponibile mai degrabă decât utilizarea nivelului real servește la slăbirea posibilelor stimulente care ar face ca un SGD participant să nu își respecte obligația de a colecta contribuții *ex ante* în conformitate cu o traiectorie precisă de finanțare. În cele din urmă, în măsura în care contribuțiile extraordinare (*ex post*) [articolul 10 alineatul (8) din directivă] pot fi colectate într-o perioadă foarte scurtă, acestea sunt o sursă suplimentară de lichiditate care ar putea diminua deficitul de lichiditate al unui SGD participant. Perioada de trei zile asigură un echilibru corespunzător între obiectivul de a epuiza mai întâi resursele de lichiditate din cadrul SGD-ului și necesitatea de a oferi compensații deponenților în termen de șapte zile lucrătoare de la data evenimentului de plată.

- (b) Într-un caz de rezoluție [articolul 41b alineatul (2)], deficitul de lichiditate este diferența dintre cuantumul cu care SGD-ul participant trebuie să contribuie la rezoluție și cuantumul mijloacelor financiare disponibile pe care SGD-ul participant ar trebui să le aibă, în mod ipotetic, având în vedere traiectoria de finanțare instituită prin articolul 41j. Nivelul ipotetic al mijloacelor financiare disponibile este singura resursă de lichiditate pe care SGD-ul participant trebuie să o utilizeze pentru a-și

reduce deficitul de lichiditate. În cazul unei măsuri de rezoluție, nu este nevoie ca SGD-ul participant să colecteze contribuții *ex post* pe termen scurt, întrucât articolul 10 alineatul (8) din Directiva privind SGD-urile se limitează evenimentele de plată.

În cazul în care SGD-ul participant are un deficit de lichiditate, acesta poate solicita din Fondul de garantare a depozitelor o finanțare de până la 20 % din acest deficit. Restul de 80 % din deficitul de lichiditate trebuie să fie acoperit din alte surse de finanțare. Prin aplicarea nivelului *ipotetic* al mijloacelor financiare disponibile pentru calcularea deficitului de lichiditate, sistemul european de asigurare a depozitelor permite ca SGD-urile participante care, la momentul evenimentului de plată, au *mai multe* mijloace financiare disponibile decât cele necesare să obțină din partea sistemului european de asigurare a depozitelor finanțare pentru deficitul lor (tehnic) de lichiditate și să își utilizeze fondurile suplimentare pentru a acoperi (o parte din) restul de 80 % din deficitul de lichiditate. Finanțarea furnizată de sistemul european de asigurare a depozitelor este plafonată.

5.2.1.2. Acoperirea pierderii în etapa de reasigurare

În etapa de reasigurare, pe lângă activitățile de finanțare în cazul unui deficit de lichiditate, sistemul european de asigurare a depozitelor acoperă, de asemenea, 20 % din *pierdere excedentară* a SGD-ului participant. Conceptul de pierdere excedentară diferă în funcție de situația cu care se confruntă SGD-ul participant: eveniment de plată sau contribuție la rezoluție.

În cazul unui eveniment de plată [articolul 41c alineatul (1)], SGD-ul participant suferă o pierdere excedentară dacă suma totală pe care a rambursat-o deponenților (articolul 8 din directivă) depășește suma dintre (a) cuantumul încasat în cadrul procedurii de insolvență din creanțele referitoare la depozite pe care le-a obținut [articolul 9 alineatul (2) prima teză din Directiva privind SGD-urile] prin compensarea deponenților, (b) cuantumul mijloacelor financiare disponibile pe care SGD-ul participant ar trebui să le aibă în mod ipotetic, având în vedere traiectoria de finanțare instituită prin articolul 41j, și (c) cuantumul contribuțiilor extraordinare (*ex post*) pe care SGD-ul participant le poate colecta în termen de un an de la evenimentul de plată.

În timp ce deficitul de lichiditate este calculat pe baza cuantumului depozitelor acoperite (depozitele eligibile de până la 100 000 EUR), calculul pierderii excedentare, care se realizează mai târziu în cursul procedurii de reasigurare, se poate baza pe cuantumul efectiv rambursat către deponenți. Acest cuantum se reduce cu veniturile din activele instituției de credit aflate în insolvență pe care le-a obținut SGD-ul participant. În plus, se deduce, de asemenea, cuantumul *ipotetic* al mijloacelor financiare disponibile pe care SGD-ul participant ar fi trebuit să le aibă la momentul evenimentului de plată. În sfârșit, se presupune că SGD-ul participant a fost în măsură să adune cuantumul contribuțiilor *ex post* pe care le poate colecta, în temeiul Directivei privind SGD-urile, în termen de un an de la evenimentul de plată. Acestea reprezintă 0,5 % din suma depozitelor acoperite de băncile membre ale sistemului [articolul 10 alineatul (8) din Directiva privind SGD-urile] și a contribuțiilor *ex post* care au fost colectate în termen de trei zile de la evenimentul de plată. Cuantumul rezultat reprezintă pierdere excedentară suferită de către SGD-ul participant.

În cazul unei rezoluții [articolul 41c alineatul (2)], excedentul de daună este *diferența* dintre cuantumul cu care SGD-ul participant trebuie să contribuie la rezoluție și suma dintre:

- (a) cuantumul care este posibil să îi fi fost rambursat după ce la o evaluare ulterioară s-a constatat că această contribuție a sa ar fi trebuit să fie mai mică decât solicitase inițial autoritatea de rezoluție⁷ și
- (b) cuantumul mijloacelor financiare disponibile pe care SGD-ul participant ar trebui să le aibă, având în vedere traiectoria de finanțare stabilită prin articolul 41j.

Întrucât articolul 10 alineatul (8) din Directiva privind SGD-urile se limitează la evenimentele de plată, nici în acest caz nu este nevoie ca SGD-ul participant să colecteze contribuții *ex post*.

Acoperirea pierderii de 20 % din excedentul de daună este aplicată prin scăderea cuantumului de acoperire a pierderii din cuantumul de finanțare pe care SGD-ul participant are obligația să îl ramburseze către sistemul european de asigurare a depozitelor. Acoperirea pierderii în cadrul sistemului european de asigurare a depozitelor este, de asemenea, plafonată.

5.2.2. Coasigurarea

După etapa inițială de reasigurare care durează trei ani, SGD-urile participante sunt coasurate în cadrul sistemului european de asigurare a depozitelor pentru o perioadă de patru ani. SGD-urile participante pot solicita atât finanțare, cât și acoperirea pierderii din Fondul de garantare a depozitelor în cazul în care se confruntă cu un eveniment de plată sau li s-a solicitat să contribuie la rezoluție (articolul 41d). În această etapă, sistemul european de asigurare a depozitelor oferă, de asemenea, finanțare pentru contribuțiile la procedurile *naționale* de rezoluție și acoperă pierderile rezultate din aceste contribuții.

Diferența față de etapa de reasigurare este că finanțarea este furnizată și pierderea este acoperită „de la primul euro”, iar procentajul suportat de sistemul european de asigurare a depozitelor urmează să crească treptat de-a lungul perioadei de coasigurare.

Sistemul european de asigurare a depozitelor oferă finanțare pentru un procentaj din necesarul de lichiditate al SGD-urilor participante ca urmare a unui eveniment de plată sau a unei cereri de contribuție la rezoluție. De asemenea, sistemul acoperă același procentaj din pierderea pe care SGD-ul participant o suferă, în cele din urmă, din pricina acestor evenimente. Procentajul este de 20 % în primul an al etapei de coasigurare și crește în fiecare an ulterior cu câte 20 de puncte procentuale, ajungând la 80 % în ultimul an de coasigurare.

În cazul unui eveniment de plată, necesarul de lichiditate este egal cu totalul depozitelor acoperite ale băncii aflate în dificultate, și anume depozitele eligibile de până la 100 000 EUR [articolul 41f alineatul (1)]. Pierderea se calculează prin scăderea veniturilor realizate de SGD-urile participante din activele instituției de credit aflate în insolvență [articolul 41g alineatul (1)].

În cazul unei proceduri de rezoluție, necesarul de lichiditate este egal cu suma contribuțiilor solicitate de către comitet și, respectiv, de către autoritatea națională de rezoluție [articolul 41f alineatul (2)]. Pierderea se calculează prin scăderea diferenței care a fost eventual plătită către SGD-ul participant după ce la o evaluare ulterioară s-a stabilit că valoarea contribuției inițiale ar fi trebuit să fie mai mică [articolul 41g alineatul (2)].

Nu va exista niciun plafon pentru furnizarea de finanțare sau acoperirea pierderii.

⁷

Plata diferenței în temeiul articolului 75 din Directiva 2014/59/UE: se presupune că această normă se aplică prin analogie și în cazurile de rezoluție din cadrul mecanismului unic de rezoluție, prevăzute la articolul 79.

5.2.3. *Asigurarea completă*

După etapa de coasigurare care durează patru ani, SGD-urile participante ar urma să fie asigurate integral în cadrul sistemului european de asigurare a depozitelor. Asigurarea completă prevede finanțarea integrală a necesarului de lichiditate și acoperă toate pierderile care rezultă în urma unui eveniment de plată sau a unei cereri de a contribui la rezoluție. Mecanismul este același ca și în etapa de coasigurare, dar de această dată sistemul european de asigurare a depozitelor acoperă un procentaj de 100 %.

5.2.4. *Măsurile de protecție pentru acoperirea oferită în cadrul sistemului european de asigurare a depozitelor*

Propunerea include măsuri de protecție împotriva accesării incorecte sau nejustificate a sistemului european de asigurare a depozitelor de către SGD-urile naționale. Respectivul SGD-uri vor fi excluse dacă nu își respectă obligațiile prevăzute în regulament sau în legislația națională de punere în aplicare a dispozițiilor esențiale ale directivei sau dacă statul membru respectiv nu a pus în aplicare corect aceste articole (articolul 41i). Acestea vor fi acoperite de sistemul european de asigurare a depozitelor doar în cazul în care mijloacele lor financiare disponibile ating cel puțin traiectoria de finanțare armonizată, astfel cum este stabilită în regulament (articolul 41j). Ar trebui să se asigure astfel faptul că de protecția oferită de sistemul european de asigurare a depozitelor pot beneficia doar acele SGD-uri participante care și-au respectat propriile obligații care limitează riscurile la nivelul sistemului european de asigurare a depozitelor. Prin cerințe de vot specifice, comitetul poate decide ca un SGD participant să fie exclusă de la acoperirea oferită de sistemul european de asigurare a depozitelor.

5.3. **Evaluarea ajutoarelor de stat**

În timp ce compensațiile plătite deponenților de către un SGD nu constituie ajutoare de stat, contribuția acestuia la rezoluție, deși scopul său este să asigure faptul că deponenții continuă să aibă acces la depozite, duce la un beneficiu pentru instituția aflată în procedură de rezoluție. Prin urmare, contribuția poate fi considerată ajutor de stat și poate necesita notificarea și aprobarea din partea Comisiei. În cazul în care contribuția este efectuată din fonduri la nivel european (Fondul unic de rezoluție și Fondul de garantare a depozitelor), procedura privind ajutorul de stat se aplică prin analogie (articolul 19).

5.4. **Administrarea sistemului european de asigurare a depozitelor**

Sistemul european de asigurare a depozitelor va fi administrat de către Comitet împreună cu SGD-ul participant (sau cu autoritatea desemnată care administrează un SGD participant). Procedura poate fi împărțită, în mare, într-o etapă premergătoare furnizării de finanțare și o etapă ulterioară furnizării de finanțare.

5.4.1. *Procedura premergătoare finanțării*

SGD-urile participante trebuie să avertizeze fără întârziere comitetul de îndată ce au cunoștință de circumstanțe care ar putea conduce la un eveniment de plată sau la o cerere de a contribui la rezoluție, emisă de autoritatea de rezoluție (articolul 41i). Acestea trebuie să furnizeze comitetului o estimare a deficitului de lichiditate preconizat (în etapa de reasigurare) sau a necesarului de lichiditate (în etapa de coasigurare și de asigurare completă). Acest lucru permite comitetului să se pregătească pentru furnizarea imediată a finanțării în cazul unui eveniment de plată sau al unei cereri de a contribui la rezoluție.

SGD-urile participante trebuie să notifice imediat comitetul cu privire la un eveniment de plată sau la o cerere de a contribui la rezoluție (articolul 41i). Chiar dacă însuși comitetul a solicitat o contribuție la rezoluție (articolul 79), o astfel de notificare este încă necesară în

mod oficial, întrucât componența comitetului în sistemul european de asigurare a depozitelor este diferită de componența acestuia în mecanismul unic de rezoluție (a se vedea mai jos), iar SGD-ul participant *nu este obligat* să solicite finanțare sau acoperirea pierderii în cadrul sistemului european de asigurare a depozitelor. Odată cu notificarea, SGD-ul participant trebuie să îi furnizeze comitetului informații care să îi permită acestuia să evalueze dacă sunt îndeplinite condițiile relevante (articolul 41k):

- quantumul depozitelor acoperite, în vederea calculării deficitului de lichiditate sau a necesarului de lichiditate;
- mijloacele financiare disponibile la momentul evenimentului de plată sau al utilizării într-o procedură de rezoluție, în vederea determinării nivelului mijloacelor financiare disponibile pe care SGD-ul participant *ar trebui să le aibă* la momentul evenimentului de plată sau al utilizării într-o procedură de rezoluție, având în vedere traiectoria de finanțare stabilită prin articolul 41j;
- estimarea contribuțiilor *ex post* extraordinare pe care le poate colecta în termen de trei zile de la momentul evenimentului de plată sau al utilizării într-o procedură de rezoluție;
- orice alt element esențial care împiedică SGD-ul participant să își îndeplinească obligațiile față de deponenți sau față de autoritatea de rezoluție, precum și soluțiile posibile.

Comitetul va stabili în termen de 24 de ore dacă sunt îndeplinite condițiile aplicabile în cadrul sistemului european de asigurare a depozitelor [articolul 41l alineatul (1)], astfel cum sunt prevăzute la articolul 41a (etapa de reasigurare), articolul 41d (etapa de coasigurare) sau articolul 41h (etapa de asigurare completă). În plus, acesta trebuie să determine, de obicei în aceeași perioadă de timp, quantumul de finanțare pe care ar urma să îl acorde SGD-urilor participante [articolul 41l alineatul (2) al doilea paragraf].

În cazul în care unul sau mai multe SGD-uri participante se confruntă simultan cu mai multe evenimente de plată sau utilizări în proceduri de rezoluție (evenimente), este posibil ca mijloacele financiare disponibile ale Fondului de garantare a depozitelor să nu fie suficiente. În acest caz finanțarea pe care fiecare SGD participant o poate obține pentru fiecare eveniment ar fi limitată la un procentaj din mijloacele financiare disponibile ale Fondului de garantare a depozitelor, conform unui calcul proporțional [articolul 41l alineatul (3)].

Comitetul trebuie să informeze imediat SGD-urile participante dacă sunt îndeplinite sau nu condițiile de acoperire în cadrul sistemului european de asigurare a depozitelor și care este quantumul de finanțare oferit SGD-urilor participante. În termen de 24 de ore, SGD-urile participante pot formula o cerere de reexaminare a deciziei (deciziilor) comitetului, comitetul urmând să decidă asupra cererii respective în termen de alte 24 de ore (articolul 41m).

Finanțarea ar urma să fie furnizată imediat după ce comitetul a determinat quantumul și va fi achitată sub forma unei contribuții în numerar către SGD-ul participant (articolul 41n). În cazul în care comitetul majorează quantumul de finanțare după ce și-a reexaminat decizia inițială la cererea SGD-ului participant, quantumul respectiv este scadent de îndată ce comitetul a adoptat o decizie cu privire la cererea de reexaminare.

5.4.2. Procedura ulterioară finanțării

După furnizarea finanțării, comitetul trebuie să determine pierderea excedentară (etapa de reasigurare) sau pierderea (etapa de coasigurare și etapa de asigurare completă) suferită de SGD-ul participant, să monitorizeze utilizarea finanțării acordate pentru plata de compensații către deponenți sau pentru contribuția la rezoluție și să monitorizeze eforturile depuse de

SGD-urile participante în vederea încasării creanțelor referitoare la depozite din activele instituției de credit aflate în insolvență.

După un eveniment de plată, quantumul pierderii (excedentare) devine limpede în timp, pe măsură ce SGD-ul participant colectează contribuții *ex post* și obține venituri din activele instituției de credit aflate în insolvență. În cazul unei contribuții la rezoluție, când SGD-ul participant nu poate colecta contribuții *ex post* și nu a introdus nicio acțiune în regres împotriva terților, pierderea (excedentară) poate fi determinată încă din momentul în care SGD-ul participant a primit plata unei eventuale diferențe la care are dreptul după ce la o evaluare ulterioară s-a stabilit că valoarea contribuției inițiale ar fi trebuit să fie mai mică. Prin urmare, doar după un eveniment plată trebuie comitetul să evalueze în mod continuu evoluția pierderii (excedentare) înainte de a determina pierderea (excedentară) finală. În paralel, SGD-ul participant trebuie să ramburseze comitetului finanțarea pe care a obținut-o în părți care corespund contribuțiilor *ex post* sau veniturilor din activele instituției de credit aflate în insolvență, pe măsură ce acestea devin disponibile pentru SGD-urile participante (articolul 41o).

Diferența dintre finanțarea inițială obținută de SGD-ul participant din Fondul de garantare a depozitelor și quantumul de finanțare pe care trebuie să îl ramburseze la final comitetului reprezintă pierderea (excedentară) acoperită în cadrul sistemului european de asigurare a depozitelor.

După un eveniment de plată, comitetul va trebui, de asemenea, să monitorizeze cu strictețe procedura de plată a compensațiilor și, în special, utilizarea finanțării pe care a acordat-o în acest scop SGD-ului participant, precum și modul în care SGD-ul participant și-a urmărit creanțele referitoare la depozite în cadrul procedurii de insolvență. La intervale regulate pe care le stabilește comitetul, SGD-ul participant trebuie să furnizeze informații exacte, fiabile și complete, în special în ceea ce privește procedura de plată a compensațiilor și exercitarea în cadrul procedurilor de insolvență a drepturilor obținute în urma subrogării. SGD-ul participant trebuie să facă eforturi pentru a-și maximiza veniturile din activele instituției de credit aflate în insolvență. Comportamentul neglijent al unui SGD participant poate atrage cereri de despăgubiri din partea comitetului, dar, după audierea SGD-ului participant, comitetul poate, de asemenea, să decidă să exercite el însuși toate drepturile care decurg din creanțele referitoare la depozite în care s-a subrogat SGD-ul participant. Ulterior, pentru a-și satisface cererea de rambursare a finanțării furnizate SGD-ului participant, comitetul poate încasa veniturile direct pe cont propriu (articolul 41q).

5.5. Dispoziții financiare pentru sistemul european de asigurare a depozitelor

Funcționarea sistemului european de asigurare a depozitelor necesită resurse financiare pentru a acoperi cheltuielile administrative și a oferi acoperirea necesară (finanțare și acoperirea pierderii) pentru SGD-urile participante.

5.5.1. Dispoziții bugetare generale și contribuții administrative

În prezent, bugetul cuprinde două părți: partea I se referă la administrarea comitetului, iar partea a II-a, la Fondul unic de rezoluție.

Cheltuielile administrative ale sistemului european de asigurare a depozitelor vor fi acoperite prin contribuțiile administrative existente care sunt colectate în partea I din bugetul comitetului, ținând seama de sarcina administrativă suplimentară generată de sistemul european de asigurare a depozitelor și de faptul că domeniile de aplicare *ratione personae* ale mecanismului unic de rezoluție și sistemului european de asigurare a depozitelor nu sunt identice [articolul 65 alineatul (5)].

Fondul de garantare a depozitelor va fi cuprins într-o nouă parte, partea a III-a, din bugetul comitetului. Structura veniturilor și cheltuielilor acestui fond (articolul 60a) corespunde celei din partea a II-a care se referă la Fondul unic de rezoluție (articolul 60) și este explicată în detaliu în secțiunea 5.5.2 de mai jos.

În cazul părții a III-a din buget se aplică, de asemenea, dispozițiile bugetare generale (articolele 57, 58, 61-64 și 66).

Comitetul va fi responsabil atât cu administrarea Fondului unic de rezoluție, cât și cu administrarea Fondului de garantare a depozitelor, precum și cu investirea fondurilor lor în conformitate cu normele din Regulamentul MUR și cu actele delegate adoptate de către Comisie (articolul 75).

5.5.2. *Contribuțiile ex ante la Fondul de garantare a depozitelor*

Fondul de garantare a depozitelor va fi alimentat din contribuții *ex ante* care sunt datorate și plătite în mod direct de către bănci comitetului și sunt calculate și facturate de către SGD-urile participante în numele comitetului [articolul 74a alineatul (1)]. Aceste contribuții *ex ante* sunt o obligație separată de obligația de a plăti contribuții *ex ante* către SGD-ul participant în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva privind SGD-urile. Cu toate acestea, pentru a asigura neutralitatea din punctul de vedere al costurilor pentru sectorul bancar, contribuțiile *ex ante* plătite la Fondul de garantare a depozitelor pot fi compensate la nivelul SGD-ului participant (a se vedea mai jos, secțiunea 5.5.2.2)⁸.

5.5.2.1. Nivelurile-țintă ale Fondului de garantare a depozitelor

Mijloacele financiare disponibile ale Fondului de garantare a depozitelor trebuie să atingă două niveluri-țintă ulterioare [articolul 74b alineatele (1) și (2)]: (a) până la sfârșitul etapei de reasigurare care durează trei ani, un nivel-țintă inițial de 20 % din patru noimi din suma tuturor nivelurilor-țintă minime naționale și (b) până la sfârșitul etapei de coasigurare care durează patru ani, un nivel-țintă final egal cu suma nivelurilor-țintă minime pe care trebuie să le atingă SGD-urile participante. Nivelurile-țintă minime ar urma să fie armonizate integral pentru toate SGD participante. Până în anul 2024, nivelurile-țintă minime ale Fondului de garantare a depozitelor și ale SGD-urilor participante ar urma să crească împreună în mod linear, cu câte o noime pe an.

Contribuțiile *ex ante* care trebuie plătite de bănci trebuie repartizate în timp cât mai uniform posibil, până la atingerea nivelului-țintă inițial sau final. După perioada de reasigurare, în cazul în care mijloacele financiare disponibile au fost utilizate pentru a furniza finanțare sau a acoperi pierderile și s-au diminuat până au ajuns sub nivelul-țintă inițial, acestea trebuie completate până la o nouă atingere a nivelului-țintă.

În fiecare an, contribuțiile *ex ante* care sunt datorate și care trebuie plătite către Comitet de fiecare bancă sunt determinate în două etape: (a) comitetul stabilește quantumul total al contribuțiilor *ex ante* pe care le poate pretinde de la băncile membre ale fiecărui SGD participant [articolul 74d alineatul (1)]. (b) apoi, pe baza quantumului total relevant care este determinat de Comitet, fiecare SGD participant calculează contribuția care este datorată și care trebuie plătită de fiecare dintre băncile membre [articolul 74d alineatul (2)] și facturează quantumul respectiv în numele comitetului.

⁸ Pe site-ul internet al Comisiei poate fi consultat un grafic în care se compară evoluția fondurilor sistemului european de asigurare a depozitelor cu evoluția fondurilor unui SGD participant, în cazul în care statul membru și SGD-ul participant decid să compenseze băncile membre pentru contribuțiile *ex-ante* plătite către sistemul european de asigurare a depozitelor: http://ec.europa.eu/finance/general-policy/banking-union/european-deposit-insurance-scheme/index_en.htm

În timpul etapei de reasigurare, contribuția *ex ante* bazată pe risc pe care fiecare bancă membră trebuie să o plătească în Fondul de garantare a depozitelor ar urma să fie calculată de către SGD-ul participant în raport cu toate celelalte bănci membre. După etapa de reasigurare, contribuțiile *ex ante* bazate pe risc ale fiecărei bănci ar urma să fie calculate în raport cu toate băncile din domeniul de aplicare al sistemului european de asigurare a depozitelor. De acest lucru ar urma să se ocupe comitetul, cu sprijinul SGD-urilor participante și pe baza unui set de metode bazate pe risc care au fost stabilite de Comisie prin intermediul unui act delegat.

Contribuția *ex ante* facturată de SGD-ul participant în numele comitetului trebuie să fie plătită de bancă direct către Comitet, care urmează să transfere suma către Fondul de garantare a depozitelor (și să o înregistreze drept venit în partea a III-a din buget).

5.5.2.2. Compensații la nivelul SGD-urilor participante

Prezenta propunere permite statelor membre participante să asigure neutralitatea din punctul de vedere al costurilor pentru băncile membre ale SGD-urilor participante. Statele pot hotărî că obligația separată a băncilor de a plăti contribuții *ex ante* în Fondul de garantare a depozitelor justifică introducerea unor compensații la nivelul SGD-urilor participante. Dacă hotărâsc astfel, statele membre trebuie să țină seama în mod corespunzător de principiul proporționalității și să analizeze dacă nivelul de protecție a depozitelor stabilit prin instituirea progresivă a sistemului european de asigurare a depozitelor justifică reducerea resurselor financiare pentru protecția depozitelor la nivelul SGD-urilor participante.

Neutralitatea din punctul de vedere al costurilor este prevăzută la articolul 74c alineatul (4): (a) contribuțiile *ex ante* pe care băncile le plătesc în Fondul de garantare a depozitelor se iau în considerare în atingerea nivelului-țintă la care trebuie să ajungă respectivul SGD participant în temeiul directivei; (b) dacă, până la sfârșitul etapei de constituire (3 iulie 2024 sau mai târziu), un SGD național a respectat traiectoria precisă de finanțare (articolul 41j), iar băncile membre ale acestuia au plătit toate contribuțiile datorate către Fondul de asigurare a depozitelor, aceste contribuții reprezintă quantumul contribuțiilor necesar pentru a atinge nivelul-țintă național de 0,8 %; (c) statele membre participante își pot autoriza SGD-urile să ia în considerare contribuțiile plătite de băncile membre ale acestora în sistemul european de asigurare a depozitelor atunci când calculează nivelul contribuțiilor și/sau să ramburseze băncilor lor membre o parte din mijloacele lor financiare disponibile, în măsura în care acestea depășesc quantumurile stabilite în traiectoria precisă de finanțare.

În funcție de nivelul mijloacelor financiare disponibile pe care SGD-ul participant le-a colectat deja, aceasta își poate compensa băncile membre fie prin reducerea contribuțiilor, fie prin rambursarea contribuțiilor deja primite de la băncile sale membre.

5.5.3. Contribuțiile *ex post* extraordinare

Încă de la începutul etapei de coasigurare, comitetul poate solicita, de asemenea, plata unor contribuții *ex post* extraordinare de către băncile afiliate la SGD-urile participante atunci când mijloacele disponibile în Fondul de garantare a depozitelor nu sunt suficiente pentru finanțare și pentru acoperirea pierderii. SGD-urile naționale ar urma să rămână responsabile pentru colectarea de contribuții *ex post* din partea sectorului bancar național pentru a alimenta sistemul lor național în urma unui eveniment de plată sau a unei contribuții la rezoluție.

Contribuțiile *ex post* sunt datorate și plătite direct comitetului de către bănci, iar în cursul perioadei de coasigurare ele sunt calculate și facturate de către SGD-ul participant respectiv în numele comitetului. Comitetul determină quantumul total al contribuțiilor *ex post* pe care le poate pretinde de la băncile membre ale fiecărui SGD participant, în limitele stabilite de Comisie prin intermediul unui act delegat. SGD-ul participant calculează contribuția *ex post* datorată de fiecare bancă membră pe baza quantumului total determinat de Comitet, aplicând

aceeași metodă bazată pe risc care se aplică pentru calcularea contribuției *ex ante* în temeiul articolului 10 alineatul (1) din directivă.

După etapa de coasigurare, contribuția *ex post* datorată de fiecare bancă este calculată de Comitet pe baza metodelor bazate pe risc care sunt stabilite prin actul delegat al Comisiei și care sunt folosite, de asemenea, pentru calcularea contribuțiilor *ex ante* după etapa de coasigurare. SGD-urile participante facturează contribuția *ex post* în numele comitetului.

Atât în etapa de coasigurare, cât și în cea de asigurare completă, comitetul poate, din proprie inițiativă sau la propunerea autorității competente relevante, să amâne, integral sau parțial, plata contribuției *ex post* de către o anumită bancă. Amânarea trebuie să fie necesară pentru a proteja poziția financiară a băncii și nu poate dura mai mult de șase luni, dar poate fi reînnoită la cererea băncii.

Quantumurile maxime care pot fi colectate *ex post* de către sistemul european de asigurare a depozitelor vor fi stabilite într-un act delegat al Comisiei, ținându-se seama de contribuțiile *ex post* naționale.

5.5.4. *Sursele de finanțare suplimentare ale Fondul de asigurare a depozitelor*

Pe lângă perceperea de contribuții *ex ante* și *ex post*, comitetul poate contracta resurse financiare suplimentare pentru Fondul de asigurare a depozitelor. Înlocuind treptat finanțarea la nivelul SGD-urilor participante, comitetul poate solicita un împrumut din partea schemelor de garantare a depozitelor recunoscute în statele membre neparticipante, acestea putând decide cu privire la solicitare în conformitate cu articolul 12 din directivă (articolul 74g). În vederea realizării principiului reciprocității, comitetul poate decide, de asemenea, să acorde împrumuturi schemelor de garantare a depozitelor din statele membre neparticipante.

Consiliul poate, de asemenea, să contracteze pentru Fondul de asigurare a depozitelor mijloace de finanțare alternative de la terțe părți, în special în cazul în care fondurile pe care comitetul le poate strânge prin contribuții *ex ante* și *ex post* nu sunt disponibile (imediat) (articolul 74h). Mijloacele de finanțare rambursabile trebuie recuperate prin colectarea de contribuții *ex ante* și *ex post* pe parcursul perioadei de scadență.

5.5.5. *Procesul decizional în cadrul sistemului european de asigurare a depozitelor*

Sistemul european de asigurare a depozitelor ar urma să fie administrat de către Comitet, atât în cadrul sesiunii executive, cât și în cadrul sesiunii plenare. La sesiunea executivă ar urma să participe aceiași membri atât pentru deciziile și sarcinile legate de sistemul european de asigurare a depozitelor, cât și pentru cele legate de mecanismul unic de rezoluție. Având în vedere sarcinile speciale din cadrul sistemului european de asigurare a depozitelor, pentru deciziile care se referă exclusiv la sistemul european de asigurare a depozitelor ar fi necesar ca sesiunea plenară să aibă o componentă specială. Membrii care reprezintă autoritățile naționale de rezoluție în cadrul sesiunii plenare ar fi înlocuiți de membri care să reprezinte autoritățile naționale desemnate.

Sesiunii plenare i s-ar atribui sarcini specifice.

Întrucât unele decizii ale comitetului sunt relevante pentru Comitet în ansamblul său sau atât pentru mecanismul unic de rezoluție, cât și pentru sistemul european de asigurare a depozitelor, aceste decizii ar fi luate în cadrul unei noi ședințe plenare comune, cu reprezentanți specifici și proceduri de vot proprii.

Toate celelalte decizii privind sistemul european de asigurare a depozitelor ar urma să fie adoptate în sesiunea executivă a comitetului.

5.6. Alte reguli

Dispozițiile privind domeniile specifice care se aplică în cazul mecanismului unic de rezoluție ar trebui să se aplice, de asemenea, comitetului atunci când acesta își exercită funcțiile în cadrul sistemului european de asigurare a depozitelor: privilegiile și imunitățile, regimul lingvistic, personalul și schimburile de personal, comitetele interne, comitetul pentru soluționarea reclamațiilor, acțiunile în justiție, răspunderea comitetului, secretul profesional și schimbul de informații, protecția datelor, accesul la documente, normele de securitate privind informațiile sensibile sau clasificate, Curtea de Conturi.

Modificările de introducere a sistemului european de asigurare a depozitelor ar urma să fie aplicate începând de la data intrării în vigoare a regulamentului de modificare.

Propunere de
REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în scopul instituirii unui sistem
european de asigurare a depozitelor

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,
având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,
având în vedere avizul Băncii Centrale Europene⁹,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁰,
hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,
întrucât:

- (1) De-a lungul ultimilor ani, Uniunea a realizat progrese în crearea unei piețe interne a serviciilor bancare. O mai bună integrare a pieței interne a serviciilor bancare este esențială pentru a stimula creșterea economică în Uniune, a menține stabilitatea sistemului bancar și a proteja deponenții.
- (2) La 18 octombrie 2012, Consiliul European a conchis că „Ținând seama de provocările majore cu care se confruntă, este necesară consolidarea uniunii economice și monetare (UEM), pentru a asigura bunăstarea economică și socială, precum și stabilitatea și prosperitatea durabilă” și că „procesul spre o uniune economică și monetară profundă ar trebui să se bazeze pe cadrul instituțional și legal al Uniunii și să fie caracterizat prin deschidere și transparență față de statele membre a căror monedă nu este euro, precum și prin respect pentru integritatea pieței interne”. În acest scop, s-a instituit o uniune bancară susținută de un cadru de reglementare unic pentru serviciile financiare, cuprinzător și detaliat, aplicabil pieței interne în ansamblul său. Procesul de instituire a uniunii bancare este caracterizat de deschidere și transparență către statele membre neparticipante și de respectarea integrității pieței interne.
- (3) În Rezoluția sa din 20 noiembrie 2012, intitulată „Către o veritabilă uniune economică și monetară”, Parlamentul European a afirmat, de asemenea, că, pentru funcționarea armonioasă a UEM, este esențial să se întrerupă buclele de reacții negative dintre fondurile suverane, bănci și economia reală și a subliniat că sunt necesare de urgență măsuri suplimentare și de mare anvergură pentru realizarea unei uniuni bancare europene pe deplin operaționale, asigurând totodată funcționarea corectă continuă a pieței interne a serviciilor financiare și libera circulație a capitalului.
- (4) Cu toate că s-au luat măsuri esențiale pentru a asigura funcționarea eficientă a uniunii bancare, cum ar fi mecanismul unic de supraveghere („MUS”) instituit prin

⁹ JO C , , p. .

¹⁰ JO C , , p. .

Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului¹¹, prin care se asigură că politica Uniunii în materie de supraveghere prudentială a instituțiilor de credit din statele membre din zona euro și din statele membre din afara zonei euro care aleg să participe la mecanismul unic de supraveghere („statele membre participante”) este pusă în aplicare în mod coerent și eficace, și mecanismul unic de rezoluție („MUR”) instituit prin Regulamentul (UE) nr. 806/2014, prin care se asigură un cadru coerent pentru rezoluția băncilor din statele membre participante care se află sau sunt susceptibile de a se afla în dificultate, sunt încă necesare măsuri suplimentare în vederea finalizării uniunii bancare.

- (5) În iunie 2015, raportul celor cinci președinți privind finalizarea uniunii economice și monetare a Europei a subliniat că un sistem bancar unic poate fi cu adevărat unic dacă încrederea în siguranța depozitelor bancare este aceeași, indiferent de statul membru în care o bancă își desfășoară activitatea. Acest lucru necesită un mecanism unic de supraveghere bancară, un mecanism unic de rezoluție bancară și un sistem unic de asigurare a depozitelor. Raportul celor cinci președinți propune, prin urmare, finalizarea uniunii bancare prin instituirea unui sistem european de asigurare a depozitelor (EDIS, *European Deposit Insurance Scheme*), cel de al treilea pilon al unei uniuni bancare depline, alături de supravegherea bancară și de rezoluția bancară. În această direcție, prioritatea ar trebui să fie acordată unor măsuri concrete, creându-se un sistem de reasigurare la nivel european pentru schemele naționale de garantare a depozitelor, ca un prim pas către o abordare mutualizată integral. Domeniul de aplicare al acestui sistem de reasigurare ar trebui să coincidă cu domeniul mecanismului unic de rezoluție.
- (6) Criza financiară și economică din ultima perioadă a demonstrat că funcționarea pieței interne se poate afla în pericol și că există un risc din ce în ce mai ridicat de fragmentare financiară. Intrarea în dificultate a unei bănci care este relativ mare în comparație cu sectorul bancar național sau intrarea simultană în dificultate a unei părți din sectorul bancar național poate face ca schemele naționale de garantare a depozitelor („SGD-urile naționale”) să fie vulnerabile la șocuri locale de mare anvergură, în ciuda mecanismelor de finanțare suplimentare prevăzute de Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹². Vulnerabilitatea SGD-urilor naționale la șocuri locale de mare anvergură poate contribui la reacții negative între bănci și stat, ceea ce subminează omogenitatea protecției depozitelor, contribuie la lipsa de încredere în rândul deponenților și conduce la instabilitatea pieței.
- (7) Absența unui nivel omogen de protecție a deponenților poate să denatureze concurența și să creeze o barieră reală în calea libertății de stabilire și a libertății instituțiilor de credit de a presta servicii în cadrul pieței interne. Un sistem comun de asigurare a depozitelor este, prin urmare, esențial pentru finalizarea pieței interne a serviciilor financiare.
- (8) Deși Directiva 2014/49/UE îmbunătățește semnificativ capacitatea schemelor naționale de a-i compensa pe deponenți, sunt necesare dispoziții mai eficiente de garantare a depozitelor la nivelul uniunii bancare care să asigure mijloace financiare suficiente pentru a sprijini încrederea tuturor deponenților și, astfel, a proteja

¹¹ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudentială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).

¹² Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO L 173, 12.6.2014, p. 149).

stabilitatea financiară. Printr-un sistem european de asigurare a depozitelor s-ar spori flexibilitate uniunii bancare în ce privește crizele viitoare, prin partajarea riscului pe scară mai largă, și ar oferi o protecție egală pentru deponenții asigurați, prin sprijinirea funcționării corespunzătoare a pieței interne.

- (9) Fondurile utilizate de schemele de garantare a depozitelor la rambursarea deponenților pentru depozitele acoperite indisponibile, în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2014/49/UE privind schemele de garantare a depozitelor, nu constituie ajutoare de stat sau ajutoare din partea Fondului. Cu toate acestea, în cazul în care aceste fonduri sunt utilizate la restructurarea instituțiilor de credit și constituie ajutoare de stat sau ajutoare din partea Fondului, ele trebuie să respecte articolul 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și, respectiv, articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului¹³, care ar trebui modificat în acest sens.
- (10) În ciuda unor noi măsuri de armonizare introduse de Directiva 2014/49/UE, SGD-urile naționale păstrează anumite opțiuni și marje de apreciere, inclusiv cu privire la anumite elemente esențiale precum nivelurile-țintă, factorii de risc care trebuie să se aplice la evaluarea contribuțiilor instituțiilor de credit, perioadele de rambursare sau utilizarea fondurilor. Aceste diferențe dintre normele naționale pot împiedica libera prestare a serviciilor și pot crea denaturări ale concurenței. Într-un sector bancar puternic integrat, uniformitatea reglementărilor și abordărilor este necesară pentru a asigura menținerea unui nivel solid de protecție a deponenților în întreaga Uniune, garantând astfel obiectivul de stabilitate financiară.
- (11) Instituirea unui sistem european de asigurare a depozitelor, în cadrul căruia competențele de decizie, de monitorizare și de asigurare a aplicării să fie centralizate și încredințate comitetului unic de rezoluție („comitetul”), va fi esențială pentru atingerea obiectivului unui cadru armonizat de garantare a depozitelor. Aplicarea uniformă în statele membre participante a cerințelor privind garantarea depozitelor va fi consolidată ca urmare a încredințării sale unei astfel de autorități centrale. În acest mod, prin sprijinirea și oferirea unui cadru pentru crearea și punerea în aplicare ulterioară a unor norme uniforme privind modalitățile de garantare a depozitelor, funcționarea sistemului european de asigurare a depozitelor ar trebui să faciliteze procesul de armonizare în domeniul serviciilor financiare.
- (12) În plus, sistemul european de asigurare a depozitelor face parte din normele mai ample ale UE de armonizare a supravegherii prudențiale și a redresării și rezoluției bancare, care reprezintă aspecte complementare ale pieței interne a serviciilor bancare. Supravegherea poate fi eficace și utilă numai dacă se creează un sistem adecvat de asigurare a depozitelor, care să corespundă evoluțiilor din domeniul supravegherii. Sistemul european de asigurare a depozitelor reprezintă, prin urmare, un element esențial dintr-un proces mai larg de armonizare, iar obiectivele sale sunt strâns legate de cadrul de norme ale Uniunii privind supravegherea prudențială, redresarea și rezoluția, ale căror aplicări sunt centralizate și interdependente. De exemplu, coordonarea adecvată la nivel de supraveghere și de garantare a depozitelor este necesară în cazurile în care Banca Centrală Europeană (BCE) are în vedere retragerea autorizației unei instituții de credit sau în care o instituție de credit

¹³ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).

nu respectă obligația de a fi membră a unui SGD. Între acțiunile de rezoluție și sarcinile privind asigurarea depozitelor atribuite comitetului este necesar un nivel de integrare la fel de ridicat.

- (13) Prezentul regulament se aplică numai băncilor al căror supraveghetor din țara de origine este BCE sau autoritatea națională competentă din statele membre a căror monedă este euro sau din statele membre a căror monedă nu este euro și care au stabilit legături de strânsă cooperare în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013. Domeniul de aplicare al prezentului regulament este corelat cu domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) nr. 1024/2013. Într-adevăr, având în vedere nivelul important de interdependență dintre sarcinile de supraveghere atribuite mecanismului unic de supraveghere și acțiunile de garantare a depozitelor, crearea unui sistem centralizat de supraveghere care să funcționeze în temeiul articolului 127 alineatul (6) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene are o importanță fundamentală în procesul de armonizare a garantării depozitelor în statele membre participante. Faptul de a face obiectul supravegherii în cadrul mecanismului unic de supraveghere constituie un atribut specific care plasează entitățile care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) nr. 1024/2013 într-o poziție distinctă în mod obiectiv și specific pentru obiectivele legate de garantarea depozitelor. Este necesar să se adopte măsuri în vederea creării unui sistem unic de asigurare a depozitelor pentru toate statele membre care participă la mecanismul unic de supraveghere, pentru a facilita funcționarea corespunzătoare și stabilă a pieței interne.
- (14) Pentru a se asigura paralelismul cu mecanismul unic de supraveghere și cu mecanismul unic de rezoluție, sistemul european de asigurare a depozitelor ar trebui să se aplice în statele membre participante. Băncile stabilite în statele membre care nu participă la mecanismul unic de supraveghere nu ar trebui să fie supuse sistemului european de asigurare a depozitelor. Atât timp cât supravegherea rămâne în afara domeniului de aplicare al mecanismului unic de supraveghere într-un stat membru, respectivul stat membru ar trebui să fie responsabil și pentru asigurarea protecției deponenților împotriva consecințelor pe care le-ar putea avea insolvența unei instituții de credit. Pe măsură ce statele membre vor adera la mecanismul unic de supraveghere, acestea ar trebui să fie supuse în mod automat și sistemului european de asigurare a depozitelor. Sistemul european de asigurare a depozitelor ar putea eventual să se extindă, în cele din urmă, la întreaga piață internă.
- (15) Pentru a garanta condiții de concurență echitabile pe piața internă în ansamblu, prezentul regulament este coerent cu Directiva 2014/49/UE. Regulamentul completează normele și principiile directivei respective pentru a asigura funcționarea corespunzătoare a sistemului european de asigurare a depozitelor și a garanta că acesta din urmă dispune de un nivel suficient de finanțare. Prin urmare, dreptul material privind sistemele de garantare a depozitelor care urmează să fie aplicat în cadrul sistemului european de asigurare a depozitelor va fi coerent cu cel aplicabil de către SGD-urile naționale sau de către autoritățile naționale desemnate din statele membre neparticipante, armonizat prin Directiva 2014/49/UE.
- (16) Pe piețele financiare integrate, orice sprijin financiar pentru rambursarea deponenților consolidează stabilitatea financiară nu numai în statul membru participant respectiv, ci și în alte state membre, prin prevenirea efectelor de propagare a crizelor bancare în statele membre neparticipante. Conferirea de sarcini privind asigurarea depozitelor către comitet nu ar trebui să stânjenească în nici un fel funcționarea pieței interne a serviciilor financiare. Autoritatea Bancară Europeană

(ABE) ar trebui, aşadar, să îşi păstreze rolul, competenţele şi sarcinile existente: aceasta ar trebui să dezvolte legislaţia Uniunii aplicabilă tuturor statelor membre şi să contribuie la punerea sa consecventă în aplicare, precum şi să sporească gradul de convergenţă al practicilor de garantare a depozitelor în ansamblul Uniunii.

- (17) Pe parcursul unui anumit număr de ani, sistemul european de asigurare a depozitelor ar trebui să treacă progresiv de la o schemă de reasigurare la o schemă de coasigurare mutualizată integral. În contextul eforturilor de aprofundare a UEM, împreună cu activitatea privind stabilirea unor modalităţi de finanţare-punte pentru Fondul unic de rezoluţie şi elaborarea unui mecanism comun de protecţie fiscală, această etapă este necesară pentru a se reduce legăturile dintre bănci şi stat în diferitele state membre, prin intermediul unor măsuri vizând partajarea riscurilor între toate statele membre din uniunea bancară şi, astfel, pentru a se sprijini uniunea bancară în direcţia îndeplinirii principalelor sale obiective. Cu toate acestea, instrumentele de partajare a riscurilor pe care le implică măsurile de consolidare a uniunii bancare trebuie să se desfăşoare în paralel cu măsurile de reducere a riscurilor menite să rupă într-un mod mai direct legătura dintre bancă şi stat.
- (18) Sistemul european de asigurare a depozitelor ar trebui instituit în trei etape succesive: mai întâi un sistem de reasigurare care să acopere un anumit procentaj din deficitul de lichiditate şi din pierderile excedentare ale SGD-urilor participante, urmat de un sistem de coasigurare care să acopere un procentaj treptat crescând din deficitul de lichiditate şi din pierderile SGD-urilor participante şi, în cele din urmă, un sistem de asigurare completă care să acopere întregul necesar de lichiditate şi toate pierderile SGD-urilor participante.
- (19) În etapa de reasigurare, pentru a limita răspunderea pentru Fondul european de asigurare a depozitelor („Fondul de asigurare a depozitelor”) şi a diminua hazardul moral la nivel naţional, se poate solicita sprijin din partea Fondului de asigurare a depozitelor doar dacă SGD-ul naţional a colectat contribuţii *ex ante* în conformitate cu o traiectorie precisă de finanţare şi dacă SGD-ul a epuizat deja aceste fonduri. Cu toate acestea, în eventualitatea în care un SGD naţional a colectat fonduri peste necesarul impus de traiectoria de finanţare, SGD-ul naţional respectiv poate beneficia de acoperire în cadrul sistemului european de asigurare a depozitelor după ce şi-a epuizat fondurile pe care a trebuit să le colecteze pentru a respecta traiectoria de finanţare. Prin urmare, SGD-urile care au colectat mai multe fonduri decât ar fi fost necesar pentru a se conforma traiectoriei de finanţare nu ar trebui să se afle într-o poziţie mai nefavorabilă decât cele care au colectat fonduri care nu depăşesc nivelurile stabilite în traiectoria de finanţare.
- (20) Întrucât, în etapa de reasigurare, Fondul de asigurare a depozitelor ar oferi doar o sursă suplimentară de finanţare şi nu ar face decât să dilueze legătura dintre bănci şi stat, fără însă a se asigura că toţi deponenţii din uniunea bancară se bucură de un nivel egal de protecţie, după trei ani, etapa de reasigurare ar trebui să se transforme treptat într-un sistem de coasigurare şi, în cele din urmă, într-un sistem de asigurare a depozitelor mutualizat integral.
- (21) În timp ce etapa de reasigurare şi cea de coasigurare ar prezenta multe caracteristici comune, asigurând o evoluţie treptată lină, plăţile efectuate în etapa de coasigurare ar trebui să fie partajate între SGD-urile naţionale şi Fondul de asigurare a depozitelor încă de la primul euro pierdut. Contribuţia relativă a Fondului de asigurare a depozitelor ar creşte treptat până la 100 de procente, ducând, după patru ani, la mutualizarea integrală a riscurilor deponenţilor din întreaga uniune bancară.

- (22) În cadrul sistemului european de asigurare a depozitelor ar trebui instituite mecanisme de protecție astfel încât să se limiteze hazardul moral și să existe certitudinea că acoperirea în cadrul sistemului european de asigurare a depozitelor este acordată numai în cazul în care SGD-urile naționale acționează într-o manieră prudentă. În primul rând, SGD-urile naționale ar trebui să respecte obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament, al Directivei 2014/49/UE și al altor dispoziții relevante din dreptul UE, în special obligația de a-și constitui fondurile în conformitate cu articolul 10 din Directiva 2014/49/UE, astfel cum se precizează în prezentul regulament. Pentru a beneficia de acoperirea oferită în cadrul sistemului european de asigurare a depozitelor, SGD-urile participante trebuie să colecteze contribuții *ex ante* în conformitate cu o traiectorie precisă de finanțare. Acest lucru presupune, de asemenea, că, dacă SGD-ul dorește să beneficieze de sistemul european de asigurare a depozitelor, nu mai este posibilă reducerea nivelului-țintă în conformitate cu articolul 10 alineatul (6) din Directiva 2014/49/UE. În al doilea rând, în cazul în care se confruntă cu un eveniment de plată sau în cazul în care fondurile sale sunt utilizate într-o procedură de rezoluție, un SGD participant ar trebui să suporte el însuși o parte echitabilă din pierdere. Prin urmare, ar trebui să existe cerința ca SGD-ul să colecteze contribuții *ex post* de la membrii săi pentru alimentarea fondului propriu și să ramburseze în sistemul european de asigurare a depozitelor în măsura în care finanțarea primită inițial depășește procentajul din pierdere care trebuie să fie suportat de către sistemul european de asigurare a depozitelor. În al treilea rând, după un eveniment de plată, SGD-ul național ar trebui să maximizeze veniturile din activele instituției de credit aflate în insolvență și să ramburseze comitetului, iar comitetul ar trebui să dispună de suficiente competențe pentru a-și putea proteja drepturile. În al patrulea rând, în cazul în care un SGD participant nu își respectă obligațiile esențiale, comitetul ar trebui să aibă competența de a recupera finanțarea integral sau parțial.
- (23) Fondul de asigurare a depozitelor este un element esențial, în absența căruia instituirea progresivă a sistemului european de asigurare a depozitelor nu ar putea fi realizată. Existența unor diferite sisteme naționale de finanțare nu ar oferi o asigurare a depozitelor care să fie omogenă în întreaga uniune bancară. Pe parcursul celor trei etape, Fondul de asigurare a depozitelor ar trebui să contribuie la asigurarea rolului stabilizator al SGD-urilor și a unui înalt nivel uniform de protecție pentru toți deponenții, într-un cadru armonizat pe întregul teritoriu al Uniunii, și la evitarea creării de obstacole pentru exercitarea libertăților fundamentale și a denaturării concurenței pe piața internă, din cauza unor niveluri diferite de protecție la nivel național.
- (24) Fondul de asigurare a depozitelor ar trebui să fie finanțat prin contribuții directe din partea băncilor. Deciziile luate în cadrul sistemului european de asigurare a depozitelor care impun utilizarea Fondului de asigurare a depozitelor sau a unei scheme naționale de garantare a depozitelor nu ar trebui să aducă atingere responsabilităților fiscale ale statelor membre. În acest sens, ar trebui să se considere că doar sprijinul financiar public extraordinar aduce atingere suveranității bugetare și responsabilităților fiscale ale statelor membre.
- (25) Prezentul regulament stabilește modalitățile de utilizare a Fondului de asigurare a depozitelor și criteriile generale pentru determinarea și calcularea contribuțiilor *ex ante* și *ex post* și stabilește competențele comitetului în ceea ce privește utilizarea și gestionarea Fondului de asigurare a depozitelor.

- (26) Contribuțiile ar fi percepute direct băncilor pentru finanțarea Fondului de asigurare a depozitelor. Comitetul ar urma să colecteze contribuțiile și să administreze Fondul de asigurare a depozitelor, în timp ce SGD-urile naționale ar continua să colecteze contribuțiile naționale și să administreze fondurile naționale. Pentru a asigura contribuții echitabile și armonizate pentru băncile participante și a oferi stimulente pentru funcționarea în conformitate cu un model care prezintă mai puține riscuri, atât contribuțiile la sistemul european de asigurare a depozitelor, cât și contribuțiile la SGD-urile naționale ar trebui să fie calculate pe baza depozitelor acoperite și a unui factor de adaptare la risc specific fiecărei bănci. În cursul etapei de reasigurare, factorul de adaptare la risc ar trebui să țină cont de gradul de risc la care este expusă o bancă în raport cu toate celelalte bănci afiliate la același SGD participant. Imediat după ce se intră în etapa de coasigurare, factorul de adaptare la risc ar trebui să țină cont de gradul de risc la care este expusă o bancă în raport cu toate celelalte bănci stabilite în statele membre participante. S-ar garanta astfel că sistemul european de asigurare a depozitelor rămâne, în general, neutru din punctul de vedere al costurilor pentru bănci și pentru SGD-urile naționale și s-ar evita redistribuirea contribuțiilor în etapa de constituire a Fondului de asigurare a depozitelor.
- (27) În principiu, contribuțiile ar trebui colectate din sector înaintea oricărei acțiuni de asigurare a depozitelor și independent de aceasta. Atunci când finanțarea prealabilă se dovedește a fi insuficientă pentru acoperirea pierderilor sau a costurilor suportate prin recurgerea la Fondul de asigurare a depozitelor, ar trebui colectate contribuții suplimentare pentru acoperirea costurilor sau a pierderilor suplimentare. În plus, Fondul de asigurare a depozitelor ar trebui să aibă capacitatea de a contracta împrumuturi sau alte forme de sprijin provenind din partea unor instituții de credit, a unor instituții financiare sau a altor părți terțe, în cazul în care contribuțiile *ex ante* și *ex post* nu sunt imediat accesibile sau nu sunt suficiente pentru a acoperi cheltuielile suportate prin recurgerea la Fondul de asigurare a depozitelor în legătură cu acțiunile de asigurare a depozitelor.
- (28) Pentru a atinge o masă critică și a evita efectele prociclice care ar apărea în cazul în care Fondul de asigurare a depozitelor ar trebui să se bazeze exclusiv pe contribuțiile *ex post* în caz de criză sistemică, este indispensabil ca mijloacele financiare *ex ante* de care dispune Fondul de asigurare a depozitelor să atingă cel puțin un anumit nivel-țintă minim.
- (29) Nivelul-țintă inițial și cel final al Fondului de asigurare a depozitelor ar trebui stabilite ca procentaj din nivelurile-țintă minime totale al SGD-urilor participante. Până la sfârșitul perioadei de reasigurare ar trebui să ajungă progresiv la 20 % din patru noimi din nivelurile-țintă minime totale, iar până la sfârșitul perioadei de coasigurare ar trebui să atingă suma tuturor nivelurilor-țintă minime. În momentul stabilirii nivelurilor-țintă inițiale sau finale ale Fondului de asigurare a depozitelor, nu ar trebui să fie luată în considerare posibilitatea de a solicita aprobarea de a autoriza un nivel-țintă mai redus, în conformitate cu articolul 10 alineatul (6) din Directiva 2014/49/UE. Ar trebui stabilit un calendar corespunzător pentru atingerea nivelului-țintă al Fondului de asigurare a depozitelor.
- (30) Asigurarea unei finanțări eficace și suficiente a Fondului de asigurare a depozitelor este de o importanță majoră pentru credibilitatea sistemului european de asigurare a depozitelor. Capacitatea comitetului de a contracta mijloace de finanțare alternative pentru Fondul de asigurare a depozitelor ar trebui consolidată într-un mod care optimizează costul finanțării și menține bonitatea Fondului de asigurare a depozitelor. Imediat după intrarea în vigoare a prezentului regulament, comitetul, în

cooperare cu statele membre participante, ar trebui să ia măsurile necesare pentru a elabora metode și modalități corespunzătoare care să permită consolidarea capacității de contractare de împrumuturi a Fondului de asigurare a depozitelor, care ar trebui să fie instituit până la data aplicării prezentului regulament.

- (31) Este necesar să se asigure că Fondul de asigurare a depozitelor este pe deplin disponibil pentru a asigura garantarea depozitelor. Prin urmare, Fondul de asigurare a depozitelor ar trebui să fie utilizat în principal pentru punerea în aplicare eficientă a cerințelor și acțiunilor de garantare a depozitelor. În plus, fondul ar trebui utilizat doar în conformitate cu obiectivele și principiile aplicabile în materie de garantare a depozitelor. În anumite condiții, Fondul de asigurare a depozitelor ar putea să ofere finanțare și în cazul în care mijloacele financiare disponibile ale unui SGD sunt utilizate într-o procedură de rezoluție, în conformitate cu articolul 79 din prezentul regulament.
- (32) Pentru a proteja valoarea cuantumurilor deținute de Fondul de asigurare a depozitelor, respectivele cuantumuri ar trebui să fie investite în active suficient de sigure, diversificate și lichide.
- (33) În cazul în care cooperarea strânsă a unui stat membru participant a cărui monedă nu este euro cu BCE încetează în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, ar trebui să se decidă o împărțire echitabilă a contribuțiilor cumulate ale statului membru participant în cauză, ținându-se seama de interesele statului membru participant în cauză și de cele ale Fondului de asigurare a depozitelor.
- (34) Pentru a-și garanta autonomia și independența deplină atunci când ia măsuri de asigurare a depozitelor în temeiul prezentului regulament, comitetul ar trebui să dispună de un buget autonom cu venituri din contribuțiile obligatorii plătite de instituțiile din statele membre participante. Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere capacității statelor membre de a percepe taxe pentru a acoperi cheltuielile administrative ale SGD-urilor naționale sau ale autorităților naționale desemnate.
- (35) Atunci când sunt îndeplinite toate criteriile referitoare la utilizarea Fondului de asigurare a depozitelor, comitetul ar trebui să acorde SGD-urilor naționale finanțarea și acoperirea pierderilor relevante.
- (36) Comitetul ar trebui să își desfășoare activitatea în sesiuni plenare comune, sesiuni plenare și sesiuni executive. În sesiunea sa executivă, comitetul ar trebui să pregătească toate deciziile privind procedurile de plată a compensațiilor și, în măsura posibilului, să adopte aceste decizii. În ceea ce privește utilizarea Fondului de asigurare a depozitelor, este important să nu existe un avantaj al primului venit și ca fluxurile de ieșire ale Fondului de asigurare a depozitelor să fie monitorizate. Atunci când ajutorul net din partea Fondului de asigurare a depozitelor acumulat în cele 12 luni consecutive anterioare atinge pragul de 25 % din nivelul-țintă final, sesiunea plenară ar trebui să evalueze aplicarea măsurilor de asigurare a depozitelor sau participările la acțiunile de rezoluție, precum și utilizarea Fondului de asigurare a depozitelor și să ofere îndrumări pe care sesiunea executivă ar trebui să le urmeze în deciziile sale ulterioare. Îndrumările adresate sesiunii executive ar trebui să se concentreze, în special, pe asigurarea aplicării în mod nediscriminatoriu a măsurilor de asigurare a depozitelor sau a participării la măsurile de rezoluție, precum și pe măsurile care trebuie luate pentru a se evita o epuizare a Fondului de asigurare a depozitelor.

- (37) Eficiența și uniformitatea măsurilor de asigurare a depozitelor ar trebui să fie asigurată în toate statele membre participante. În acest scop, în cazul în care un SGD participant nu a aplicat sau nu a respectat o decizie adoptată de comitetului în temeiul prezentului regulament sau a aplicat-o într-un mod care constituie o amenințare pentru oricare dintre obiectivele schemei de asigurare a depozitelor sau la adresa punerii eficiente în aplicare a măsurilor de asigurare a depozitelor, comitetul ar trebui să aibă competența de a ordona orice măsură necesară care abordează în mod semnificativ preocuparea sau amenințarea la adresa obiectivelor sistemului european de asigurare a depozitelor. Orice măsură luată de un SGD participant care ar putea restrânge sau afecta exercitarea de către Comitet a competențelor sau funcțiilor sale ar trebui să fie exclusă.
- (38) Atunci când se adoptă decizii sau se iau măsuri, în special cu privire la entitățile stabilite atât în state membre participante, cât și în state membre neparticipante, ar trebui să se ia în considerare posibilele efecte negative asupra respectivelor state membre, precum amenințările la adresa stabilității financiare a piețelor lor financiare, și asupra entităților stabilite în respectivele state membre.
- (39) Comitetul, autoritățile desemnate, autoritățile competente, inclusiv BCE, și autoritățile de rezoluție ar trebui, atunci când este necesar, să încheie un memorandum de înțelegere care să descrie în termeni generali modul în care vor coopera reciproc pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin în temeiul dreptului Uniunii. Memorandumul ar trebui revizuit în mod regulat.
- (40) Entitățile, organismele și autoritățile relevante implicate în aplicarea prezentului regulament ar trebui să coopereze reciproc în conformitate cu principiul cooperării loiale consacrat în tratate.
- (41) Comitetul și autoritățile de rezoluție și autoritățile competente ale statelor membre neparticipante ar trebui să încheie, de asemenea, memorandumuri de înțelegere care să descrie în termeni generali modul în care vor coopera reciproc pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin în temeiul Directivei 2014/49/UE. Memorandumurile de înțelegere ar putea, printre altele, să clarifice procesul de consultare privind deciziile comitetului care au efect asupra sucursalelor aflate în statele membre neparticipante în cazul cărora instituția de credit este stabilită într-un stat membru participant. Memorandumurile ar trebui revizuite în mod regulat.
- (42) Procedura de adoptare a deciziilor de către Comitet respectă principiul delegării de competențe către agenții, astfel cum este interpretat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.
- (43) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și drepturile, libertățile și principiile recunoscute în special de Cartă, îndeosebi dreptul de proprietate, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, precum și dreptul la apărare și ar trebui să fie pus în aplicare în conformitate cu aceste drepturi și principii.
- (44) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume instituirea unui cadru de garantare a depozitelor mai eficient și mai eficace și asigurarea aplicării coerente a normelor în materie de garantare a depozitelor, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, ci pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul

proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor menționate.

- (45) Comisia ar trebui să revizuiască aplicarea prezentului regulament pentru a evalua impactul său asupra pieței interne și pentru a stabili dacă sunt necesare modificări sau alte evoluții suplimentare în vederea îmbunătățirii eficienței și eficacității sistemului european de asigurare a depozitelor.
- (46) Pentru ca sistemul european de asigurare a depozitelor să funcționeze în mod eficace începând cu [...], dispozițiile referitoare la plata contribuțiilor către Fondul de asigurare a depozitelor, la instituirea tuturor procedurilor relevante și la alte aspecte operaționale și instituționale ar trebui să se aplice de la data de XX.
- (47) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 ar trebui modificat pentru a include și, respectiv, a ține seama de instituirea sistemului european de asigurare a depozitelor,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1
Modificări ale Regulamentului (UE) nr. 806/2014

Regulamentul (UE) nr. 806/2014 se modifică după cum urmează:

1. titlul se înlocuiește cu următorul text:

„REGULAMENTUL (UE) nr. 806/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI din 15 iulie 2014 privind un mecanism unic de rezoluție și un sistem european de asigurare a depozitelor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010”;

2. articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1
Obiect

1. Prezentul regulament instituie norme uniforme și o procedură uniformă pentru rezoluția entităților menționate la articolul 2 care sunt stabilite în statele membre participante menționate la articolul 4.

Aceste norme uniforme și această procedură uniformă se aplică de către Comitetul unic de rezoluție instituit în conformitate cu articolul 42 (denumit în continuare „comitetul”) împreună cu Consiliul și Comisia și cu autoritățile naționale de rezoluție, în cadrul mecanismului unic de rezoluție instituit prin prezentul regulament. Mecanismul unic de rezoluție este sprijinit de un Fond unic de rezoluție.

Utilizarea Fondului unic de rezoluție este condiționată de intrarea în vigoare a unui acord între statele membre participante (denumit în continuare „acordul”) privind transferul fondurilor colectate la nivel național către Fondul unic de rezoluție, precum și privind fuziunea progresivă a diferitelor fonduri colectate la nivel național în vederea alocării către compartimentele naționale ale fondului.

2. În plus, prezentul regulament instituie un sistem european de asigurare a depozitelor („EDIS” – *European Deposit Insurance Scheme*) în trei etape succesive:

- un sistem de reasigurare care, într-o anumită măsură, oferă finanțare și acoperă un anumit procentaj din pierderile suferite de schemele de garantare a depozitelor participante, în conformitate cu articolul 41a;
- un sistem de coasigurare care, într-o măsură treptat crescândă, oferă finanțare și acoperă pierderile suferite de schemele de garantare a depozitelor participante, în conformitate cu articolul 41c;
- un sistem de asigurare completă care oferă finanțare și acoperă pierderile suferite de schemele de garantare a depozitelor participante, în conformitate cu articolul 41e.

Sistemul european de asigurare a depozitelor este administrat de către Comitet în cooperare cu SGD-urile participante și cu autoritățile desemnate, în conformitate cu partea IIa. Sistemul european de asigurare a depozitelor este sprijinit de un Fond de asigurare a depozitelor.”;

3. articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) În sensul mecanismului unic de rezoluție, prezentul regulament se aplică entităților enumerate mai jos:

- (a) instituțiile de credit stabilite într-unul dintre statele membre participante;
- (b) întreprinderile-mamă, inclusiv holdinguri financiare și holdinguri financiare mixte, stabilite într-unul dintre statele membre participante, atunci când acestea fac obiectul supravegherii consolidate realizate de BCE în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013;
- (c) firmele de investiții și instituțiile financiare stabilite într-unul dintre statele membre participante, în cazul în care acestea sunt supuse supravegherii consolidate efectuate de BCE asupra întreprinderii-mamă, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013.

(2) În sensul sistemului european de asigurare a depozitelor, prezentul regulament se aplică entităților enumerate mai jos:

- (a) schemele de garantare a depozitelor participante, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1a) punctul 1;
- (b) instituțiile de credit afiliate la sistemele de garantare a depozitelor participante.

În cazul în care prezentul regulament creează drepturi sau obligații pentru un SGD participant administrat de o autoritate desemnată, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 18 din Directiva 2014/49/UE, drepturile sau obligațiile sunt considerate a fi cele ale autorității desemnate.”;

4. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă punctele 55, 56 și 57, după cum urmează:

- „55. „scheme de garantare a depozitelor participante” sau „SGD-uri participante” înseamnă schemele de garantare a depozitelor, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2014/49/UE, care sunt introduse și recunoscute oficial într-un stat membru participant;
- 56. „eveniment de plată” înseamnă apariția depozitelor indisponibile, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 8 din Directiva 2014/49/UE, în legătură cu o instituție de credit afiliată la un SGD participant;
- 57. „mijloace financiare disponibile ale Fondului de asigurare a depozitelor” înseamnă numerar, depozite și active cu grad scăzut de risc care pot fi lichidate într-un termen care să nu depășească termenul menționat la articolul 8 alineatul (1) din Directiva 2014/49/UE.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care vreo definiție relevantă lipsește de la alineatele anterioare, se aplică definițiile menționate la articolul 2 din Directiva 2014/49/UE și la articolul 2 din Directiva 2014/59/UE.

În cazul în care vreo definiție relevantă lipsește de la articolul 2 din Directiva 2014/49/UE și de la articolul 2 din Directiva 2014/59/UE, se aplică definițiile menționate la articolul 3 din Directiva 2013/36/UE.”;

5. la articolul 4, alineatele (2), (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) În cazul în care cooperarea strânsă dintre un stat membru și BCE este suspendată sau încetează în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, entitățile menționate la articolul 2 din prezentul regulament care sunt stabilite sau recunoscute în statul membru respectiv nu mai intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament începând cu data aplicării deciziei de suspendare sau încetare a cooperării strânse.

(3) În cazul în care cooperarea strânsă a unui stat membru a cărui monedă nu este euro cu BCE încetează în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, comitetul decide în termen de trei luni de la adoptarea deciziei de încetare a cooperării strânse, în acord cu statul membru respectiv, asupra modalităților și a condițiilor aplicabile pentru:

- (a) recuperarea contribuțiilor pe care statul membru în cauză le-a transferat către Fondul unic de rezoluție;
- (b) transferul contribuțiilor către SGD-urile recunoscute oficial în statul membru în cauză care au fost plătite în Fondul de asigurare a depozitelor de către instituțiile de credit afiliate la SGD-urile respective.

În sensul literei (a) a primului paragraf, recuperările includ partea din compartiment aferentă statului membru în cauză care nu face obiectul mutualizării. Dacă în timpul perioadei de tranziție, astfel cum este stabilită în acord, recuperările părții care nu face obiectul mutualizării nu sunt suficiente pentru a permite finanțarea instituirii de către statul membru în cauză a mecanismului său financiar național în conformitate cu Directiva 2014/59/UE, recuperările includ, de asemenea, un procentaj, integral sau parțial, din compartimentul aferent statului membru respectiv care face obiectul mutualizării, în conformitate cu acordul, sau, după încheierea perioadei de tranziție, contribuțiile, integrale sau parțiale, transferate de către statul membru în cauză în cursul cooperării strânse, într-un quantum suficient pentru a permite finanțarea respectivului mecanism financiar național.

Atunci când se evaluează cuantumul mijloacelor financiare care trebuie recuperat din procentajul mutualizat sau, după încheierea perioadei de tranziție, din fond, se iau în considerare următoarele criterii suplimentare:

- (a) modul în care a încetat cooperarea strânsă cu BCE, respectiv dacă încetarea a avut loc în mod voluntar, în conformitate cu articolul 7 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, sau nu;
- (b) existența unor măsuri de rezoluție în curs la data încetării;
- (c) ciclul economic al statului membru afectat de încetare.

Recuperările sunt distribuite pe o perioadă de timp limitată proporțională cu durata cooperării strânse. Procentajul aferent statului membru relevant din mijloacele

financiare provenite din Fondul unic de rezoluție și utilizate în scopul măsurilor de rezoluție în perioada de strânsă cooperare se deduce din recuperările respective.

În sensul literei (b) a primului paragraf, cuantumul transferat către fiecare SGD recunoscut oficial în statul membru respectiv este egal cu rezultatul înmulțirii mijloacelor financiare disponibile ale Fondului de asigurare a depozitelor cu raportul dintre (a) și (b):

- (a) cuantumul tuturor contribuțiilor *ex ante* plătite în Fondul de asigurare a depozitelor de către instituțiile de credit afiliate la SGD-ul în cauză;
- (b) cuantumul tuturor contribuțiilor *ex ante* plătite în Fondul de asigurare a depozitelor.

Cuantumul transferat nu depășește cuantumul necesar pentru ca mijloacele financiare disponibile ale SGD-ului în cauză să atingă două treimi din nivelul-țintă al acestuia, astfel cum este definit la articolul 10 alineatul (2) primul paragraf din Directiva 2014/49/UE.

(4) Prezentul regulament continuă să se aplice în cazul procedurilor de rezoluție și de asigurare a depozitelor care se află în curs la data aplicării deciziei menționate la alineatul (2).”;

6. la articolul 5 alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comitetul, Consiliul și Comisia și, atunci când este relevant, autoritățile naționale de rezoluție și SGD-urile participante iau decizii sub rezerva dreptului relevant al Uniunii și în conformitate cu acesta și, în special, cu orice act legislativ și fără caracter legislativ, inclusiv cele menționate la articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.”;

7. articolul 6 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Nicio acțiune, propunere sau politică a comitetului, a Consiliului, a Comisiei, a unei autorități naționale de rezoluție sau a unui SGD participant nu discriminează entitățile, titularii de depozite, investitorii sau alți creditori stabiliți în Uniune pe motivul naționalității sau al locului de desfășurare a activității.

(2) Fiecare acțiune, propunere sau politică a comitetului, a Consiliului, a Comisiei, a unei autorități naționale de rezoluție sau a unui SGD participant în cadrul mecanismului unic de rezoluție sau al sistemului european de asigurare a depozitelor este întreprinsă ținând seama pe deplin și în mod corespunzător de unitatea și de integritatea pieței interne.”;

- (b) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) În cazul în care comitetul ia o decizie care se adresează unei autorități naționale de rezoluție sau unui SGD participant, autoritatea națională de rezoluție sau SGD-ul participant are dreptul de a preciza în detaliu măsurile care trebuie luate. Aceste precizări sunt conforme cu decizia în cauză a comitetului.”;

8. titlul părții a II-a se înlocuiește cu următorul text: „Mecanismul unic de rezoluție”;

9. articolul 19 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:
- „În măsura în care măsurile de rezoluție propuse de Comitet presupun recurgerea la fonduri (Fondul unic de rezoluție sau Fondul de asigurare a depozitelor), comitetul notifică propunerea de utilizare a fondurilor Comisiei. Această notificare de către comitet conține toate informațiile necesare care să îi permită Comisiei să efectueze evaluările corespunzătoare în temeiul prezentului alineat.”;
- (b) la alineatul (3) al treilea, al cincilea și al șaptelea paragraf, cuvântul „fond” se înlocuiește cu „Fonduri”, efectuându-se modificările gramaticale necesare;
- (c) la alineatul (5), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:
- „Comitetul plătește în fondul respectiv (Fondul unic de rezoluție sau Fondul de asigurare a depozitelor) toate cuantumurile primite în temeiul primului paragraf și le ia în considerare atunci când determină contribuțiile în conformitate cu articolele 70 și 71 și, respectiv, 74c și 74d.”;
- (d) la alineatele (7) și (10), cuvântul „fond” se înlocuiește cu „fonduri”, efectuându-se modificările gramaticale necesare;

10. partea IIa se introduce după cum urmează:

„PARTEA IIA SISTEMUL EUROPEAN DE ASIGURARE A DEPOZITELOR

TITLUL I: ETAPELE SISTEMULUI EUROPEAN DE ASIGURARE A DEPOZITELOR

Capitolul 1

Reasigurarea

Articolul 41a

Finanțarea parțială și acoperirea pierderii excedentare

1. Începând cu data aplicării prevăzută la articolul 99 alineatul (5a), SGD-urile participante sunt reasigurate de sistemul european de asigurare a depozitelor în conformitate cu prezentul capitol pentru o perioadă de trei ani („perioada de reasigurare”).
2. SGD-ul participant care se confruntă cu un eveniment de plată sau este utilizat într-o procedură de rezoluție în conformitate cu articolul 79 din prezentul regulament poate solicita din Fondul de asigurare a depozitelor o finanțare în valoare de maximum 20 % din deficitul său de lichiditate, astfel cum este explicat la articolul 41b.
3. Fondul de asigurare a depozitelor acoperă, de asemenea, 20 % din pierderea excedentară a SGD-ului participant, astfel cum este explicată la articolul 41c. SGD-ul participant rambursează diferența dintre cuantumul finanțării

obținute în temeiul alineatului (2) al acestui articol și cuantumul acoperirii pierderii excedentare, în conformitate cu procedura explicată la articolul 41o.

4. Nici finanțarea, nici acoperirea pierderii excedentare nu o depășesc pe cea mai mică dintre următoarele valori: 20 % din nivelul-țintă inițial al Fondului de asigurare a depozitelor, astfel cum este explicat la articolul 74b alineatul (1) din prezentul regulament, sau de 10 ori nivelul-țintă al SGD-ului participant, astfel cum este definit la articolul 10 alineatul (2) primul paragraf din Directiva 2014/49/UE.

Articolul 41b *Deficitul de lichidate*

1. În cazul unui SGD participant care se confruntă cu un eveniment de plată, deficitul de lichiditate se calculează ca diferența dintre cuantumul total al depozitelor acoperite în înțelesul articolului 6 alineatul (1) din Directiva 2014/49/UE care este deținut de instituția de credit la data evenimentului de plată și:
 - (a) cuantumul mijloacelor financiare disponibile pe care SGD-ul participant ar trebui să le aibă la data evenimentului de plată dacă a colectat contribuții *ex ante* în conformitate cu articolul 41j;
 - (b) cuantumul, astfel cum este prevăzut la articolul 10 alineatul (8) din Directiva 2014/49/UE, al contribuțiilor extraordinare pe care SGD-ul participant le poate colecta în termen de trei zile de la evenimentul de plată.
2. În cazul unui SGD participant care este utilizat într-o procedură de rezoluție, deficitul de lichiditate este diferența dintre cuantumul determinat de autoritatea de rezoluție în conformitate cu articolul 79 și mijloacele financiare disponibile pe care SGD-ul participant ar trebui să le aibă la data determinării dacă a colectat contribuții *ex ante* în conformitate cu articolul 41j.

Articolul 41c *Pierdere excedentară*

1. În cazul unui SGD participant care se confruntă cu un eveniment de plată, pierdere excedentară se calculează ca diferența dintre cuantumul total rambursat către deponenți în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2014/49/UE și:
 - (a) cuantumul pe care SGD-ul participant l-a recuperat prin subrogare în drepturile deponenților în cadrul procedurii de lichidare sau de reorganizare, în temeiul articolului 9 alineatul (2) prima teză din Directiva 2014/49/UE;
 - (b) cuantumul mijloacelor financiare disponibile pe care SGD-ul participant ar trebui să le aibă la data evenimentului de plată dacă a colectat contribuții *ex ante* în conformitate cu articolul 41j;
 - (c) cuantumul contribuțiilor *ex post* pe care SGD-ul participant le poate colecta în conformitate cu articolul 10 alineatul (8) primul paragraf prima teză din Directiva 2014/49/UE în termen de un an calendaristic, în acest cuantum fiind cuprins cuantumul colectat în conformitate cu articolul 41b alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament.
2. În cazul în care fondurile SGD-ului participant sunt utilizate într-o procedură de rezoluție, pierdere excedentară este diferența dintre cuantumul determinat de autoritatea de rezoluție în conformitate cu articolul 79 și:

- (a) cuantumul eventualei diferențe care i-a fost plătită SGD-ului participant în conformitate cu articolul 75 din Directiva 2014/59/UE;
- (b) cuantumul mijloacelor financiare disponibile pe care SGD-ul participant ar trebui să le aibă la data determinării dacă a colectat contribuții *ex ante* în conformitate cu articolul 41j;

Capitolul 2

Coasigurarea

Articolul 41d

Finanțarea și acoperirea pierderii

1. De la sfârșitul perioadei de reasigurare, SGD-ul participant este coasigurat de sistemul european de asigurare a depozitelor în conformitate cu prezentul capitol pentru o perioadă de patru ani („perioada de coasigurare”).
2. SGD-ul participant care se confruntă cu un eveniment de plată sau este utilizat într-o procedură de rezoluție în conformitate cu articolul 109 din Directiva 2014/59/UE sau cu articolul 79 din prezentul regulament poate solicita din Fondul de asigurare a depozitelor o finanțare egală cu un anumit procentaj din necesarul său de lichiditate, astfel cum este definit la articolul 41f din prezentul regulament. Procentajul respectiv se mărește în conformitate cu articolul 41e.
3. Din Fondul de asigurare a depozitelor se acoperă, de asemenea, un anumit procentaj din pierderea SGD-ului participant, astfel cum este definită la articolul 41g. Procentajul respectiv se mărește în conformitate cu articolul 41e. SGD-ul participant rambursează diferența dintre cuantumul finanțării obținute în temeiul alineatului (2) și cuantumul acoperirii pierderii, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 41o.

Articolul 41e

Majorarea finanțării și a acoperirii pierderii

Procentajul de acoperire, prevăzut la articolul 41d alineatele (2) și (3), se mărește în perioada de coasigurare după cum urmează:

- în primul an al perioadei de coasigurare, acoperirea este de 20 %;
- în al doilea an al perioadei de coasigurare, acoperirea este de 40 %;
- în al treilea an al perioadei de coasigurare, acoperirea este de 60 %;
- în al patrulea an al perioadei de coasigurare, acoperirea este de 80 %.

Articolul 41f

Necesarul de lichiditate

1. În cazul unui SGD participant care se confruntă cu un eveniment de plată, se consideră că necesarul de lichiditate este cuantumul total al depozitelor acoperite în

înțelesul articolului 6 alineatul (1) din Directiva 2014/49/UE care este deținut de instituția de credit la data evenimentului de plată.

2. În cazul unui SGD participant care este utilizat într-o procedură de rezoluție, necesarul de lichiditate este cuantumul determinat de autoritatea de rezoluție în conformitate cu articolul 109 din Directiva 2014/59/UE sau cu articolul 79 din prezentul regulament.

Articolul 41g Pierderea

1. În cazul unui SGD participant care se confruntă cu un eveniment de plată, pierderea este diferența dintre cuantumul total rambursat deponenților în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2014/49/UE și cuantumul recuperat de respectivul SGD participant prin subrogare în drepturile deponenților aflați în procedură de lichidare sau de reorganizare în temeiul articolului 9 alineatul (2) prima teză din Directiva 2014/49/UE.
2. În cazul unui SGD participant care este utilizat într-o procedură de rezoluție, pierderea este diferența dintre cuantumul determinat de autoritatea de rezoluție în conformitate cu articolul 109 din Directiva 2014/59/UE sau cu articolul 79 din prezentul regulament și cuantumul unei eventuale diferențe care i-a fost plătită SGD-ului participant în conformitate cu articolul 75 din Directiva 2014/59/UE.

Capitolul 3 Asigurarea completă

Articolul 41h Finanțarea și acoperirea pierderii

1. De la sfârșitul perioadei de coasigurare, SGD-ul participant este asigurat complet de sistemul european de asigurare a depozitelor în conformitate cu prezentul capitol.
2. SGD-ul participant care se confruntă cu un eveniment de plată sau este utilizat într-o procedură de rezoluție în conformitate cu articolul 109 din Directiva 2014/59/UE sau cu articolul 79 din prezentul regulament poate solicita din Fondul de asigurare a depozitelor o finanțare pentru necesarul său de lichiditate, astfel cum este definit la articolul 41f din prezentul regulament.
3. Din Fondul de asigurare a depozitelor se acoperă, de asemenea, pierderea SGD-ului participant, astfel cum este definită la articolul 41g. SGD-ul participant rambursează diferența dintre cuantumul finanțării obținute în temeiul alineatului (2) și cuantumul acoperirii pierderii, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 41o.

Capitolul 4 Dispoziții comune

Articolul 41i

Excluderea de la acoperirea oferită de sistemul european de asigurare a depozitelor

1. Un SGD participant nu este acoperit de sistemul european de asigurare a depozitelor în etapa de reasigurare, de coasigurare sau de asigurare completă, dacă, fie din

proprie inițiativă, fie la cererea comitetului sau a unui stat membru participant, Comisia decide și informează în consecință comitetul că este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții de excludere:

- (a) SGD-ul participant nu și-a respectat obligațiile care îi revin în temeiul prezentului regulament sau al articolului 4, 6, 7 sau 10 din Directiva 2014/49/UE;
 - (b) SGD-ul participant, autoritatea administrativă relevantă, în înțelesul articolului 3 din Directiva 2014/49/UE, sau orice altă autoritate relevantă a statului membru respectiv au acționat, în legătură cu o anumită cerere de acoperire din sistemul european de asigurare a depozitelor, într-un mod care contravine principiului cooperării loiale, astfel cum este stabilit la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană.
2. Dacă finanțarea a fost deja obținută de către un SGD participant și dacă este îndeplinită cel puțin una dintre condițiile de excludere menționate la alineatul (1) în legătură cu un eveniment de plată sau cu utilizarea într-o procedură de rezoluție, Comisia poate dispune rambursarea integrală sau parțială a finanțării în Fondul de asigurare a depozitelor.

Articolul 41j

Traectoria de finanțare urmată de SGD-urile participante

1. Un SGD participant este reasigurat, coasigurat sau asigurat complet prin sistemul european de asigurare a depozitelor în cursul anului care urmează oricăreia dintre datele prezentate mai jos, numai dacă, la data respectivă, mijloacele sale financiare disponibile, la care se adaugă contribuțiile menționate la articolul 10 alineatul (1) din Directiva 2014/49/UE, reprezintă cel puțin următoarele procentaje din cuantumul total al depozitelor acoperite ale tuturor instituțiilor de credit afiliate la respectivul SGD participant:
- la 3 iulie 2017: 0,14 %;
 - la 3 iulie 2018: 0,21 %;
 - la 3 iulie 2019: 0,28 %;
 - la 3 iulie 2020: 0,28 %;
 - la 3 iulie 2021: 0,26 %;
 - la 3 iulie 2022: 0,20 %;
 - la 3 iulie 2023: 0,11 %;
 - la 3 iulie 2024: 0 %.
2. Comisia poate aproba, după consultarea comitetului, o derogare de la cerințele prevăzute la alineatul (1) din motive justificate în mod corespunzător care sunt legate de ciclul de activitate din statul membru respectiv, de impactul pe care l-ar putea avea contribuțiile prociclice sau de un eveniment de plată produs la nivel național. Respectivale derogări trebuie să fie temporare și pot depinde de îndeplinirea anumitor condiții.

TITLUL II

DISPOZIȚII PROCEDURALE

Articolul 41k *Informarea preliminară*

Dacă intenționează să solicite o acoperire din sistemul european de asigurare a depozitelor, SGD-ul participant informează fără întârziere comitetul cu privire la eventualele circumstanțe legate de o instituție de credit afiliată la SGD-ul participant respectiv care ar putea avea ca rezultat un eveniment de plată sau utilizarea sa într-o procedură de rezoluție și despre care a fost informat de către autoritatea competentă sau a aflat în alt mod. În acest caz, SGD-ul participant furnizează comitetului și o estimare a deficitului de lichiditate sau a necesarului de lichiditate previzionate.

Articolul 41l *Obligația de notificare*

1. SGD-ul participant care se confruntă cu un eveniment de plată sau este utilizat într-o procedură de rezoluție în conformitate cu articolul 109 din Directiva 2014/59/UE sau cu articolul 79 din prezentul regulament notifică de îndată comitetul și comunică toate informațiile necesare pentru a permite comitetului să verifice dacă sunt îndeplinite condițiile de acordare a finanțării și de acoperire a pierderii în conformitate cu articolele 41a, 41d și 41h din prezentul regulament.
2. SGD-ul participant informează comitetul în special cu privire la:
 - (a) cuantumul depozitelor acoperite ale instituției de credit în cauză;
 - (b) mijloacele sale financiare disponibile la data evenimentului de plată sau a utilizării într-o procedură de rezoluție;
 - (c) în cazul unui eveniment de plată, valoarea estimată a contribuțiilor extraordinare pe care le poate colecta în termen de trei zile de la evenimentul respectiv;
 - (d) toate circumstanțele care l-ar împiedica de la îndeplinirea obligațiilor care îi revin în temeiul dispozițiilor naționale de transpunere a Directivei 2014/49/UE, precum și soluțiile posibile.

Articolul 41m *Determinarea cuantumului de finanțare*

1. După ce primește notificarea efectuată în temeiul articolului 41k, comitetul decide în termen de 24 de ore, în cadrul sesiunii sale executive, dacă sunt îndeplinite condițiile de acoperire din sistemul european de asigurare a depozitelor și determină cuantumul finanțării pe care o va acorda SGD-ului participant.
2. În cazul în care a fost informat în conformitate cu articolul 41k, înainte de notificarea menționată la alineatul (1) sau simultan cu aceasta, cu privire la una sau mai multe situații probabile de confruntare cu un eveniment de plată sau de utilizare într-o procedură de rezoluție, comitetul poate prelungi perioada menționată la

alineatul (1) la maximum șapte zile. Dacă în cursul acestei perioade prelungite sunt notificate, în conformitate cu articolul 41k, alte situații de confruntare cu un eveniment de plată sau de utilizare într-o procedură de rezoluție și dacă este posibil ca finanțarea totală care ar putea fi pretinsă din Fondul de asigurare a depozitelor să depășească mijloacele financiare disponibile ale acestuia, finanțarea acordată pentru fiecare situație notificată de confruntare cu un eveniment de plată sau de utilizare într-o procedură de rezoluție este rezultatul înmulțirii mijloacelor financiare disponibile ale Fondului de asigurare a depozitelor cu raportul dintre (a) și (b):

- (a) cuantumul de finanțare pe care SGD-ul participant în cauză l-ar putea solicita din Fondul de asigurare a depozitelor pentru situația de confruntare cu un eveniment de plată sau de utilizare într-o procedură de rezoluție dacă nu ar exista nicio altă situație notificată de confruntare cu un eveniment de plată sau de utilizare într-o procedură de rezoluție;
 - (b) suma tuturor cuantumurilor de finanțare pe care fiecare SGD participant în cauză le-ar putea solicita din Fondul de asigurare a depozitelor pentru fiecare situație de confruntare cu un eveniment de plată sau de utilizare într-o procedură de rezoluție dacă nu ar exista nicio altă situație notificată de confruntare cu un eveniment de plată sau de utilizare într-o procedură de rezoluție.
3. Comitetul informează de îndată SGD-ul participant cu privire la decizia pe care a adoptat-o în temeiul alineatelor (1) și (2). SGD-ul participant poate să ceară reexaminarea deciziei comitetului în termen de 24 de ore de la informare. SGD-ul participant indică motivele pentru care consideră necesară modificarea deciziei comitetului, în special în ceea ce privește valoarea acoperită din sistemul european de asigurare a depozitelor. Comitetul adoptă o decizie în urma cererii în termen de alte 24 de ore.

Articolul 41n Acordarea finanțării

Comitetul acordă finanțare în temeiul articolului 41a alineatul (2), al articolului 41d alineatul (2) și al articolului 41h alineatul (2) în conformitate cu următoarele dispoziții:

- (a) finanțarea se acordă SGD-ului participant sub forma unei contribuții în numerar;
- (b) fondurile sunt scadente imediat după ce au fost determinate de comitet în conformitate cu articolul 41m.

Articolul 41o Rambursarea finanțării și determinarea pierderii excedentare și a pierderii

1. SGD-ul participant rambursează diferența dintre finanțarea acordată de comitet în temeiul articolului 41n și cuantumul unei eventuale acoperiri pentru pierdere excedentară, în cazul acoperirii oferite în temeiul articolului 41a, sau al unei eventuale acoperiri pentru pierdere, în cazul acoperirii oferite în temeiul articolului 41d sau 41h.
2. Până la încheierea procedurii de insolvență sau de rezoluție, comitetul determină anual cuantumul pe care SGD-ul participant l-a recuperat deja în urma procedurii de

insolvență sau care i-a fost deja plătit acestuia în conformitate cu articolul 75 din Directiva 2014/59/UE. SGD-ul participant furnizează comitetului toate informațiile necesare pentru determinarea acestui cuantum. SGD-ul participant plătește comitetului un procentaj din cuantumul respectiv, care corespunde procentajului acoperit de sistemul european de asigurare a depozitelor în conformitate cu articolul 41a, 41d sau 41h.

3. În cazul acoperirii oferite în temeiul articolului 41a, SGD-ul participant plătește de asemenea comitetului, până la sfârșitul primului an calendaristic care urmează acordării finanțării, diferența dintre un cuantum egal cu contribuțiile *ex post* pe care SGD-ul participant le poate colecta în termen de un an calendaristic în conformitate cu articolul 10 alineatul (8) primul paragraf prima teză din Directiva 2014/49/UE și cuantumul contribuțiilor *ex post* pe care le-a colectat în conformitate cu articolul 41b alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament.
4. După încheierea procedurii de insolvență sau de rezoluție a instituției de credit în cauză, comitetul determină fără întârziere pierderea excedentară, în conformitate cu articolul 41d, sau pierderea, în conformitate cu articolul 41h. Dacă din această determinare rezultă pentru SGD-ul participant o obligație de rambursare care diferă de cuantumurile rambursate în conformitate cu alineatele (2) și (3), diferența se decontează fără întârziere între comitet și SGD-ul participant.

Articolul 41p

Monitorizarea plăților de compensații către deponenți și a utilizării într-o procedură de rezoluție

1. După acordarea finanțării în cazul unui eveniment de plată, în conformitate cu articolul 41n, comitetul monitorizează îndeaproape procedura de plată a compensațiilor pe care o desfășoară SGD-ul participant și, în special, modul în care acesta utilizează contribuția în numerar.
2. La intervale regulate pe care le stabilește comitetul, SGD-ul participant furnizează informații exacte, fiabile și complete cu privire la procedura de plată a compensațiilor, la exercitarea drepturilor în care s-a subrogat și la orice altă chestiune care are relevanță pentru realizarea efectivă a măsurilor comitetului prevăzute în prezentul regulament sau pentru exercitarea competențelor pe care SGD-ul participant le are în temeiul Directivei 2014/49/UE sau al prezentului regulament. SGD-ul participant informează zilnic comitetul cu privire la cuantumul total rambursat către deponenți, la utilizarea contribuției în numerar și la orice dificultate cu care s-a confruntat.

Articolul 41q

Monitorizarea procedurii de insolvență

1. După acordarea finanțării în cazul unui eveniment de plată, în conformitate cu articolul 41n din prezentul regulament, comitetul monitorizează procedura de insolvență a instituției de credit în cauză și, în special, eforturile SGD-ului participant de a recupera creanțele referitoare la depozite în care s-a subrogat în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) prima teză din Directiva 2014/49/UE.
2. SGD-ul participant își maximizează veniturile din activele instituției de credit aflate în insolvență și răspunde în fața comitetului pentru orice cuantum care nu a fost

recuperat din lipsă de diligență. Comitetul poate decide, după ce a ascultat declarația SGD-ului participant, să exercite el însuși toate drepturile care decurg din creanțele referitoare la depozite care sunt menționate la alineatul (1).”;

11. articolul 43 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1) se înlocuiește cu punct și virgulă punctul de la sfârșitul literei (c) și se adaugă litera (d) următoare:

„(d) un membru numit de fiecare stat membru participant care reprezintă autoritatea desemnată de statul membru respectiv.”;

- (b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Fiecare membru, inclusiv președintele, dispune de un vot, cu excepția cazului în care comitetul se întrunește în sesiune plenară comună în conformitate cu articolul 49b, caz în care membrii numiți de un stat membru participant în conformitate cu alineatul 1 literele (c) și (d) au împreună un singur vot.”;

- (c) la alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia și BCE desemnează fiecare câte un reprezentant care are dreptul să participe la reuniunile sesiunilor executive, ale sesiunilor plenare și ale sesiunilor plenare comune în calitate de observator permanent.”;

- (d) alineatele (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(4) În cazul în care într-un stat membru participant există cel puțin două autorități naționale de rezoluție sau cel puțin două autorități naționale desemnate, este permisă participarea unui al doilea reprezentant în calitate de observator fără drept de vot.

(5) Structura administrativă și de gestionare a comitetului cuprinde:

- (a) o sesiune plenară comună, în cadrul căreia sunt îndeplinite sarcinile prevăzute la articolul 49b;
- (b) o sesiune plenară a comitetului, în conformitate cu articolele 49 și 49a, în cadrul căreia sunt îndeplinite sarcinile prevăzute la articolul 50 și, respectiv, la articolul 50a;
- (c) o sesiune executivă a comitetului, în cadrul căreia sunt îndeplinite sarcinile prevăzute la articolul 54;
- (d) un președinte, care îndeplinește sarcinile prevăzute la articolul 56;
- (e) un secretariat, care furnizează sprijinul administrativ și tehnic necesar pentru îndeplinirea tuturor sarcinilor atribuite comitetului.”;

12. articolul 45 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatele (4) și (5), cuvintele „sarcinilor [care îi revin] în materie de rezoluție” se înlocuiesc cu „sarcinilor în materie de rezoluție și de asigurare a depozitelor”, efectuându-se modificările gramaticale necesare;
- (b) la alineatul (7), cuvintele „în calitate de autoritate națională de rezoluție” se înlocuiesc cu „în calitate de autoritate națională de rezoluție ori de SGD național sau autoritate desemnată”, efectuându-se modificările gramaticale necesare;

13. la articolul 46 alineatul (4), cuvintele „autoritățile naționale de rezoluție” se înlocuiesc cu „autoritățile naționale de rezoluție ori SGD-ul național sau autoritatea desemnată”, efectuându-se modificările gramaticale necesare;
14. la articolul 47, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:
„(1) La îndeplinirea sarcinilor care le sunt atribuite prin prezentul regulament, comitetul, autoritățile naționale de rezoluție, SGD-ul național sau autoritățile desemnate acționează în mod independent și în interesul general.”;
15. în partea a III-a, titlul II „Sesiune plenară a comitetului” se înlocuiește cu „Sesiunea plenară comună și sesiunile plenare ale comitetului”;
16. se introduce următorul articol 48a:

„Articolul 48a

Participarea la sesiunile plenare comune

Toți membrii comitetului menționați la articolul 43 alineatul (1) participă la sesiunile plenare comune ale acestuia.”;

17. articolul 49 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 49

Participarea la sesiunile plenare referitoare la mecanismul unic de rezoluție

Membrii comitetului menționați la articolul 43 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) participă la sesiunile plenare ale acestuia referitoare la mecanismul unic de rezoluție (sesiunea plenară MUR).”;

18. se introduc următoarele articole 49a și 49b:

„Articolul 49a

Participarea la sesiunile plenare referitoare la sistemul european de asigurare a depozitelor

Membrii comitetului menționați la articolul 43 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) participă la sesiunile plenare ale acestuia referitoare la sistemul european de asigurare a depozitelor (sesiunea plenară EDIS).

Articolul 49b

Sarcinile îndeplinite de comitet în cadrul sesiunii plenare comune

1. În cadrul sesiunii plenare comune, comitetul:
- (a) adoptă, până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, programul anual de lucru al comitetului pentru anul următor, pe baza unui proiect înaintat de președinte, și îl transmite spre informare Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și BCE;
 - (b) adoptă și monitorizează bugetul anual al comitetului, în conformitate cu articolul 61 alineatul (2), aprobă conturile definitive ale comitetului și acordă președintelui descărcarea de gestiune în conformitate cu articolul 63 alineatele (4) și (8);
 - (c) decide cu privire la investiții, în conformitate cu articolul 75;
 - (d) adoptă raportul anual de activitate privind activitățile comitetului menționate la articolul 45, în raport fiind prezentate explicații detaliate cu privire la execuția bugetului;

- (e) adoptă normele financiare aplicabile comitetului în conformitate cu articolul 64;
 - (f) adoptă o strategie antifraudă, proporțională cu riscurile de fraudă, ținând seama de costurile și beneficiile măsurilor care urmează să fie puse în aplicare;
 - (g) adoptă norme de prevenire și gestionare a conflictelor de interese în cazul membrilor săi;
 - (h) adoptă un regulament de procedură și regulamentul de procedură al comitetului întrunit în sesiuni plenare și executive în temeiul prezentului regulament;
 - (i) în conformitate cu alineatul (3) al prezentului articol, exercită, în ceea ce privește personalul comitetului, competențele de autoritate împuternicită să facă numiri, atribuite prin Statutul funcționarilor, și competențele de comitet abilitat să încheie contracte de muncă, atribuite prin Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene („Regimul aplicabil celorlalți agenți”), după cum se prevede în Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 privind comitetul împuternicit să încheie un contract de angajare („competențele de autoritate împuternicită să facă numiri”);
 - (j) adoptă normele corespunzătoare de punere în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți, în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor;
 - (k) numește un contabil, care se supune Statutului funcționarilor și Regimului aplicabil celorlalți agenți și care este independent din punct de vedere funcțional în îndeplinirea îndatoririlor sale;
 - (l) asigură luarea măsurilor adecvate în urma constatărilor și a recomandărilor rezultate din rapoartele și evaluările de audit interne sau externe, precum și din investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF);
 - (m) ia toate deciziile privind instituirea structurilor interne ale comitetului și, dacă este necesar, privind modificarea acestora.
2. La adoptarea deciziilor, comitetul întrunit în sesiune plenară comună acționează în conformitate cu obiectivele specificate la articolele 6 și 14.
 3. În cadrul sesiunii sale plenare comune, comitetul adoptă, în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor și pe articolul 6 din Regimul aplicabil celorlalți agenți prin care delegă președintelui competențele relevante de autoritate împuternicită să facă numiri și stabilește condițiile în care această delegare de competențe poate fi suspendată. Președintele este autorizat să subdelege competențele respective.

În circumstanțe excepționale, comitetul întrunit în sesiune plenară comună poate, printr-o decizie, să suspende temporar delegarea competențelor de autoritate împuternicită să facă numiri către președinte și orice subdelegare de către președinte și să exercite el însuși competențele respective sau să le delege unuia dintre membrii săi sau unui membru al personalului, altul decât președintele.”;

19. articolul 50 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 50

Sarcinile îndeplinite de comitet în cadrul sesiunii plenare MUR

1. În cadrul sesiunii plenare MUR, comitetul:

- (a) sub rezerva procedurii menționate la alineatul (2), decide cu privire la utilizarea fondului, dacă în măsura de rezoluție în cauză este necesar un sprijin din partea fondului care depășește pragul de 5 000 000 000 EUR pentru care ponderarea sprijinului sub formă de lichidități este de 0,5;
- (b) de îndată ce ajutorul net din partea fondului care s-a acumulat în ultimele 12 luni consecutive atinge pragul de 5 000 000 000 EUR, evaluează aplicarea instrumentelor de rezoluție, în special utilizarea fondului, și prezintă îndrumări pe care sesiunea executivă le urmează în deciziile de rezoluție adoptate ulterior, făcând în special distincția, dacă este cazul, între sprijin sub formă de lichidități și alte tipuri de sprijin;
- (c) decide cu privire la necesitatea colectării unor contribuții *ex post* extraordinare, în conformitate cu articolul 71, cu privire la împrumuturile pe bază de voluntariat dintre mecanismele de finanțare, în conformitate cu articolul 72, la mijloacele alternative de finanțare, în conformitate cu articolele 73 și 74, și la mutualizarea mecanismelor naționale de finanțare, în conformitate cu articolul 78, care implică un sprijin din partea fondului peste pragul menționat la litera (c) a prezentului alineat;
- (d) aprobă cadrul menționat la articolul 31 alineatul (1) pentru organizarea mecanismelor practice de cooperare cu autoritățile naționale de rezoluție.

2. La adoptarea deciziilor, comitetul întrunit în sesiune plenară acționează în conformitate cu obiectivele specificate la articolele 6 și 14.

În sensul alineatului (1) litera (a), schema de rezoluție pregătită de sesiunea executivă se consideră a fi adoptată, cu excepția cazului în care, în termen de trei ore de la prezentarea proiectului de către sesiunea executivă în fața sesiunii plenare, cel puțin un membru al sesiunii plenare convoacă o reuniune a sesiunii plenare. În acest caz, decizia privind schema de rezoluție se adoptă de către sesiunea plenară.”;

20. se introduce următorul articol 50a:

„Articolul 50a

Sarcinile îndeplinite de comitet în cadrul sesiunii plenare EDIS

1. În cadrul sesiunii plenare EDIS, comitetul:

- (a) de îndată ce ajutorul net din partea sistemului european de asigurare a depozitelor care s-a acumulat în ultimele 12 luni consecutive atinge pragul de 25 % din nivelul-țintă final, evaluează aplicarea sistemului european de asigurare a depozitelor, în special utilizarea Fondului de asigurare a depozitelor, și prezintă îndrumări pe care sesiunea executivă le urmează în deciziile de plată adoptate ulterior, făcând în special distincția, dacă este cazul, între acordarea de finanțare și acoperirea pierderii;
- (b) decide cu privire la prelungirea perioadei menționate la articolul 41m alineatul (1), în conformitate cu articolul 41m alineatul (2);
- (c) decide cu privire la împrumuturile pe bază de voluntariat dintre mecanismele de finanțare, în conformitate cu articolul 74f, și la mijloacele de finanțare alternative, în conformitate cu articolul 74g;

- (d) decide, în urma unei sesizări din partea sesiunii executive în cazurile de la articolul 41i alineatul (1) sau (2), dacă este îndeplinită condiția de excludere stabilită la articolul 41i alineatul (1) litera (b).
2. La adoptarea deciziilor, comitetul întrunit în sesiune plenară acționează în conformitate cu obiectivele specificate la articolul 6.”;
21. articolul 51 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 51

Reuniunile comitetului în sesiune plenară comună și în sesiuni plenare MUR și EDIS

1. Președintele convoacă și prezidează reuniunile comitetului în sesiune plenară comună și în sesiuni plenare MUR și EDIS, în conformitate cu articolul 56 alineatul (2) litera (a).
 2. Comitetul întrunit în sesiune plenară comună ține cel puțin două reuniuni ordinare pe an. În plus, comitetul se întrunește la inițiativa președintelui sau la cererea a cel puțin o treime din membrii săi. Reprezentantul Comisiei îi poate solicita președintelui să convoace o reuniune a comitetului în sesiune plenară comună ori în sesiune plenară MUR sau EDIS. Președintele comunică în scris motivele pentru cazul în care nu convoacă o reuniune în timp util.
 3. Dacă este cazul, comitetul poate invita ad-hoc observatori, în plus față de cei menționați la articolul 43 alineatul (3), să participe la reuniunile sale în sesiune plenară comună ori în sesiune plenară MUR sau EDIS, inclusiv un reprezentant al ABE.
 4. Comitetul asigură secretariatul sesiunii sale plenare comune și al sesiunii sale plenare.”;
22. articolul 52 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 52

Dispoziții generale privind procesul decizional

1. În cadrul sesiunii sale plenare comune și, respectiv, al sesiunii sale plenare MUR sau EDIS, comitetul își adoptă deciziile cu majoritatea simplă a membrilor săi, dacă în prezentul regulament nu se prevede altfel. Fiecare membru cu drept de vot dispune de un singur vot. În caz de egalitate de voturi, votul președintelui este decisiv.
2. Prin derogare de la alineatul (1), deciziile menționate la articolul 50 alineatul (1) literele (a) și (b), deciziile menționate la articolul 50a alineatul (1) litera (a) și deciziile privind mutualizarea mecanismelor financiare naționale, adoptate în conformitate cu articolul 78, care se limitează la utilizarea mijloacelor financiare disponibile în cadrul Fondului unic de rezoluție și, respectiv, al Fondului de asigurare a depozitelor, se adoptă cu majoritatea simplă a membrilor comitetului care reprezintă cel puțin 30 % din contribuții. Fiecare membru cu drept de vot dispune de un singur vot. În caz de egalitate de voturi, votul președintelui este decisiv.
3. Prin derogare de la alineatul (1), deciziile menționate la articolul 50 alineatul (1) sau la articolul 50a alineatul (1), care implică adunarea unor contribuții *ex post* în conformitate cu articolul 71 sau 74d, deciziile privind împrumuturi pe bază de voluntariat între mecanismele de finanțare, adoptate în conformitate cu articolul 72 sau 74f, deciziile privind mijloace de finanțare alternative, adoptate în conformitate

cu articolul 73, 74 sau 74 g, și deciziile privind mutualizarea mecanismelor naționale de finanțare, adoptate în conformitate cu articolul 78, care depășesc mijloacele financiare disponibile în Fondul unic de rezoluție sau în Fondul de asigurare a depozitelor, se adoptă cu majoritatea a două treimi din membrii comitetului care reprezintă cel puțin 50 % din contribuții în cursul perioadei de tranziție până când Fondul unic de rezoluție este mutualizat pe deplin și, respectiv, până când Fondul de asigurare a depozitelor și-a atins nivelul-țintă final și cu majoritatea a două treimi din membrii comitetului care reprezintă cel puțin 30 % din contribuții după încheierea perioadei respective. Fiecare membru cu drept de vot dispune de un singur vot. În caz de egalitate de voturi, votul președintelui este decisiv.

4. Prin derogare de la alineatul (1), decizia menționată la articolul 50a alineatul (1) litera (d) se adoptă cu majoritatea a două treimi din membrii comitetului. Fiecare membru cu drept de vot dispune de un singur vot. În caz de egalitate de voturi, votul președintelui este decisiv.
5. Comitetul își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public. Regulamentul de procedură prevede modalități mai detaliate de vot, în special condițiile în care un membru poate acționa în numele unui alt membru și, inclusiv, dacă este cazul, norme în materie de cvorum.”;

23. articolul 53 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1) al treilea paragraf, cuvintele „autoritățile naționale de rezoluție” se înlocuiesc cu „autoritățile naționale de rezoluție sau autoritățile desemnate naționale”, efectuându-se modificările gramaticale necesare;
- (b) la alineatul (2), trimiterea la „articolul 43 alineatul (1) litera (c)” se înlocuiește cu următorul text: „articolul 43 alineatul (1) litera (c) sau, când este cazul, articolul 43 alineatul (1) litera (d)”;
- (c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Atunci când deliberază cu privire la o entitate menționată la articolul 2 sau la un grup de entități stabilite doar într-un singur stat membru participant ori cu privire la o măsură sau decizie de asigurare a depozitelor, membrul relevant numit de statul membru respectiv în temeiul articolului 43 alineatul (1) litera (c) sau (d) participă, de asemenea, la deliberări și la procesul decizional, aplicându-se normele prevăzute la articolul 55 alineatul (1).”;
- (d) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Membrii comitetului menționați la articolul 43 alineatul (1) literele (a) și (b) se asigură că deciziile și măsurile de rezoluție și de asigurare a depozitelor, în special în ceea ce privește utilizarea Fondului unic de rezoluție și, respectiv, a Fondului de asigurare a depozitelor, care sunt luate în cadrul diverselor componente ale sesiunilor executive ale comitetului sunt coerente, adecvate și proporționale.”;

24. articolul 54 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cadrul sesiunii sale executive, comitetul:

- (a) pregătește toate deciziile care urmează să fie adoptate de comitet în cadrul sesiunii sale plenare comune sau al sesiunilor sale plenare MUR și, respectiv, EDIS;
 - (b) ia toate deciziile în vederea punerii în aplicare a prezentului regulament, cu excepția cazului în care în prezentul regulament se prevede altfel.”;
 - (b) la alineatul (2) se înlocuiește cu punct și virgulă punctul de la sfârșitul literei (e) și se adaugă următoarele litere:
 - „(f) determină cuantumul de finanțare, în conformitate cu articolul 41l;
 - (g) determină pierderea din plata compensațiilor și acoperirea pierderii, în conformitate cu articolul 41o;
 - (h) decide să exercite drepturile care decurg de la articolul 41q.”;
 - (c) alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Atunci când este necesar, din motive de urgență, comitetul întrunit în sesiune executivă poate lua anumite decizii provizorii în numele comitetului întrunit în sesiune plenară comună sau în sesiuni plenare MUR și, respectiv, EDIS, în special în chestiuni de gestionare administrativă, inclusiv în chestiuni bugetare.

(4) Comitetul întrunit în sesiune executivă ține la curent comitetul întrunit în sesiune plenară comună sau în sesiuni plenare MUR și, respectiv, EDIS în legătură cu deciziile pe care le adoptă cu privire la rezoluții sau la asigurarea depozitelor.”;
25. articolul 56 se modifică după cum urmează:
- (a) la alineatul (1):
 - (i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) pregătirea lucrărilor comitetului întrunit în sesiune plenară comună, în sesiune plenară și în sesiune executivă, precum și convocarea și prezidarea reuniunilor sale;”;
 - (ii) la litera (g), cuvintele „privind activitățile de rezoluție” se înlocuiesc cu „privind activitățile de rezoluție și de asigurare a depozitelor”, efectuându-se modificările gramaticale necesare;
 - (b) la alineatul (4) prima teză, cuvintele „rezoluția bancară” se înlocuiesc cu „rezoluția bancară și garantarea depozitelor”, efectuându-se modificările gramaticale necesare;
26. la articolul 58, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:
- „(3) Bugetul cuprinde trei părți: partea I se referă la administrarea comitetului, partea a II-a, la Fondul unic de rezoluție și partea a III-a, la Fondul de asigurare a depozitelor.”;
27. la articolul 59, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:
- „(3) Prezentul articol nu aduce atingere dreptului autorităților naționale de rezoluție, al SGD-ului participant și al autorităților desemnate de a percepe taxe în conformitate cu dreptul intern, în ceea ce privește cheltuielile lor administrative de tipul celor menționate la alineatele (1) și (2), inclusiv cheltuielile pentru cooperarea cu comitetul și asistarea acestuia.”;

28. se introduce următorul articol 60a:

„Articolul 60a

Partea a III-a din buget

1. Veniturile din partea a III-a din buget sunt formate, în mod concret, din următoarele elemente:
 - (a) contribuțiile plătite de instituții afiliate la SGD-urile participante, în conformitate cu articolele 74c și 74d;
 - (b) împrumuturile primite de la scheme de garantare a depozitelor din state membre neparticipante, în conformitate cu articolul 74f;
 - (c) împrumuturile primite de la instituții financiare sau de la alte părți terțe, în conformitate cu articolul 74 g;
 - (d) veniturile obținute de pe urma investițiilor efectuate cu sumele deținute de Fondul de asigurare a depozitelor, în conformitate cu articolul 75;
 - (e) finanțarea rambursată de SGD-urile participante, în conformitate cu articolul 41o.
2. Cheltuielile înscrise în partea a III-a din buget sunt formate din următoarele elemente:
 - (a) finanțarea acordată SGD-urilor participante, în sensul articolului 41a, 41d sau 41h;
 - (b) investițiile efectuate în conformitate cu articolul 75;
 - (c) dobânzile plătite pentru împrumuturile primite de la alte mecanisme de finanțare a schemelor de garantare a depozitelor din state membre neparticipante, în conformitate cu articolul 74f;
 - (d) dobânzile plătite pentru împrumuturile primite de la instituții financiare sau de la alte părți terțe, în conformitate cu articolul 74g.”;
29. la articolul 61 alineatul (2), cuvintele „în cadrul sesiunii sale plenare” se înlocuiesc cu „în cadrul sesiunii plenare comune”;
30. la articolul 63 alineatul (8), cuvintele „În cadrul sesiunii sale plenare” se înlocuiesc cu „În cadrul sesiunii sale plenare comune”;
31. articolul 65 se modifică după cum urmează:
 - (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Entitățile menționate la articolul 2 alineatul (1) și, respectiv, la articolul 2 alineatul (2) litera (b) contribuie la partea I a bugetului comitetului în conformitate cu prezentul regulament și cu actele delegate privind contribuțiile adoptate în temeiul alineatului (5) al prezentului articol.”;
 - (b) la alineatul (5), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) a stabili tipul contribuțiilor, elementele pentru care sunt datorate contribuțiile, ținându-se seama de diferitele sarcini care îi revin comitetului în temeiul prezentului regulament în sensul mecanismului unic de rezoluție și EDIS, modul în care se calculează cuantumul contribuțiilor și modalitatea de plată a contribuțiilor;”;

32. în partea a III-a titlul V, denumirea capitolului 2 se înlocuiește cu „Fondul unic de rezoluție și Fondul de asigurare a depozitelor”;
33. în partea a III-a titlul V capitolul 2, denumirea secțiunii 1 se înlocuiește cu „Constituirea Fondului unic de rezoluție”;
34. În partea a III-a titlul V capitolul 2 se introduce următoarea secțiune:

**„SECȚIUNEA 1A
CONSTITUIREA FONDULUI DE ASIGURARE A DEPOZITELOR**

*Articolul 74a
Dispoziții generale*

1. Se instituie Fondul de asigurare a depozitelor. Acesta va fi alimentat prin contribuții datorate comitetului de către instituțiile de credit afiliate la SGD-urile participante. Contribuțiile sunt calculate și facturate, în numele comitetului, de către SGD-urile participante.
2. Comitetul utilizează Fondul de asigurare a depozitelor numai pentru a acorda finanțare SGD-urilor participante și pentru a acoperi pierderile acestora în diferitele etape prevăzute la articolul 1 alineatul (2) și în conformitate cu obiectivele și principiile care guvernează sistemul european de asigurare a depozitelor, astfel cum sunt menționate la articolul 6. În niciun caz cheltuielile sau pierderile fondului nu se impută bugetului Uniunii sau bugetelor naționale ale statelor membre.
3. Proprietarul Fondului de asigurare a depozitelor este comitetul. Activitățile desfășurate de comitet în temeiul prezentului regulament nu pot angaja, în nici un caz, răspunderea bugetară a statelor membre.

*Articolul 74b
Nivelurile-țintă ale Fondului de asigurare a depozitelor*

1. La sfârșitul perioadei de reasigurare, mijloacele financiare disponibile ale Fondului de asigurare a depozitelor ating un nivel-țintă inițial de 20 % din patru noimi din suma nivelurilor-țintă minime pe care SGD-urile participante le ating în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) primul paragraf din Directiva 2014/49/UE.
2. La sfârșitul perioadei de coasigurare, mijloacele financiare disponibile ale Fondului de asigurare a depozitelor ating o valoare egală cu suma nivelurilor-țintă minime pe care SGD-urile participante le ating în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) primul paragraf din Directiva 2014/49/UE.
3. În cursul perioadelor de reasigurare și de coasigurare, contribuțiile la Fondul de asigurare a depozitelor, calculate în conformitate cu articolul 74c, se repartizează cât mai uniform posibil în timp, până la atingerea nivelului-țintă respectiv.
4. După ce nivelul-țintă menționat la alineatul (2) a fost atins pentru prima dată și după ce mijloacele financiare disponibile au fost reduse ulterior la mai puțin de două treimi din nivelul-țintă, contribuțiile calculate în conformitate cu articolul 74c se stabilesc la un nivel care să permită atingerea nivelului-țintă în termen de șase ani.
5. În conformitate cu articolul 93, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate pentru a preciza următoarele:

- (a) criteriile de repartizare în timp a contribuțiilor la Fondul de asigurare a depozitelor, calculate în temeiul alineatului (2);
- (b) criteriile de stabilire a contribuțiilor anuale prevăzute la alineatul (4).

Articolul 74c
Contribuțiile ex ante

1. În fiecare an din cursul perioadei de reasigurare și de coasigurare, după consultarea BCE sau a autorității naționale competente și în strânsă cooperare cu SGD-urile participante și cu autoritățile desemnate, comitetul determină pentru fiecare SGD participant cuantumul total al contribuțiilor *ex ante* pe care le poate solicita de la instituțiile de credit afiliate la respectivul SGD participant pentru a atinge nivelurile-țintă prevăzute la articolul 74b. Cuantumul total al contribuțiilor nu depășește nivelurile-țintă prevăzute la articolul 74b alineatele (1) și (2).
2. În cursul perioadei de reasigurare, fiecare SGD participant calculează, pe baza cuantumului total determinat de comitet în temeiul alineatului (1), contribuția fiecărei instituții de credit afiliate. Se aplică metoda bazată pe risc care este stabilită prin actul delegat în conformitate cu alineatul (5) al doilea paragraf.

După perioada de reasigurare, comitetul calculează el însuși contribuția fiecărei instituții de credit afiliate la un SGD participant. Comitetul aplică metoda bazată pe risc care este stabilită prin actul delegat în conformitate cu alineatul (5) al doilea paragraf.

În toate etapele sistemului european de asigurare a depozitelor, SGD-ul participant facturează anual, în numele comitetului, contribuția fiecărei instituții de credit. Instituțiile de credit achită direct comitetului suma facturată. Contribuțiile sunt scadente la data de 31 mai a fiecărui an.

3. Contribuțiile primite în mod corespunzător de la fiecare instituție de credit menționată la articolul 2 alineatul (2) nu se rambursează respectivelor entități.
4. Contribuțiile pe care instituțiile de credit afiliate la un SGD participant le plătesc în Fondul de asigurare a depozitelor în conformitate cu prezentul articol sunt luate în considerare la calcularea nivelului-țintă minim pe care SGD-ul participant trebuie să îl atingă în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) primul paragraf din Directiva 2014/49/UE. Dacă până la 3 iulie 2024 sau până la o dată ulterioară SGD-ul participant urmează traiectoria de finanțare prevăzută la articolul 41j și dacă instituțiile de credit afiliate la respectivul SGD participant au plătit în Fondul de asigurare a depozitelor toate contribuțiile *ex ante* care trebuiau plătite în Fondul de asigurare a depozitelor până la 3 iulie 2024, contribuțiile respective constituie contribuția integrală datorată în vederea atingerii nivelului-țintă în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) primul paragraf din Directiva 2014/49/UE.

Statele membre pot să prevadă posibilitatea ca SGD-ul participant să ia în considerare contribuțiile pe care instituțiile de credit afiliate le-au plătit în Fondul de asigurare a depozitelor atunci când stabilește nivelul contribuțiilor *ex ante* ale respectivelor instituții de credit sau ca acesta să ramburseze respectivelor instituții de credit, din mijloacele sale financiare disponibile, suma cu care acestea au depășit cuantumul prevăzute la articolul 41j la data respectivă.

5. În conformitate cu articolul 93, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în vederea stabilirii unei metode bazate pe risc pentru calcularea contribuțiilor în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol.

Comisia adoptă un act delegat de stabilire a metodei de calculare a contribuțiilor plătibile SGD-urilor participante și, exclusiv în perioada de reasigurare, în Fondul de asigurare a depozitelor. În respectivul act delegat, calculul se bazează pe cuantumul depozitelor acoperite și pe gradul de risc la care este expusă fiecare instituție de credit în raport cu toate celelalte instituții de credit afiliate la același SGD participant.

Comisia adoptă un al doilea act delegat în care stabilește metoda de calculare a contribuțiilor plătibile în Fondul de asigurare a depozitelor începând cu perioada de coasigurare. În acest al doilea act delegat, calculul se bazează pe cuantumul depozitelor garantate și pe gradul de risc la care este expusă fiecare instituție de credit în raport cu toate celelalte instituții de credit menționate la articolul 2 alineatul (2) litera (b).

Ambele acte delegate conțin o formulă de calcul, indicatori specifici, clase de risc pentru membri, praguri pentru ponderi ale riscurilor atribuite anumitor clase de risc și alte elemente necesare. Gradul de risc este evaluat pe baza următoarelor criterii:

- (a) nivelul capacității instituției de a absorbi pierderea;
- (b) capacitatea instituției de a-și îndeplini obligațiile pe termen scurt și pe termen lung;
- (c) stabilitatea și diversitatea surselor de finanțare și activelor foarte lichide negrevate ale instituției;
- (d) calitatea activelor instituției;
- (e) modelul economic și managementul instituției;
- (f) gradul de grevare a activelor instituției.

Articolul 74d

Contribuțiile ex post extraordinare

1. În cazul în care, după perioada de reasigurare, mijloacele financiare disponibile nu sunt suficiente pentru acoperirea pierderilor, a costurilor sau a altor cheltuieli ale Fondului de asigurare a depozitelor ca urmare a unui eveniment de plată, pentru acoperirea cuantumurilor suplimentare se colectează contribuții *ex post* extraordinare de la instituțiile de credit afiliate la SGD-urile participante. Fără a se aduce atingere alineatelor (2) și (3), cuantumul contribuțiilor *ex post* care trebuie colectate este egal cu deficitul de mijloace financiare disponibile, dar nu depășește procentajul maxim din totalul depozitelor acoperite ale tuturor instituțiilor de credit care intră în domeniul de aplicare al sistemului european de asigurare a depozitelor, stabilit prin actul delegat al Comisiei adoptat în conformitate cu alineatul (5).
2. Comitetul calculează el însuși contribuția fiecărei instituții de credit afiliate la fiecare SGD participant. Comitetul aplică metoda bazată pe risc stabilită în actul delegat al Comisiei adoptat în conformitate cu articolul 74c alineatul (5) al treilea paragraf.

Se aplică, prin analogie, articolul 74c alineatul (2) al treilea paragraf.

3. În conformitate cu actele delegate menționate la alineatul (4), comitetul amână, integral sau parțial, din proprie inițiativă și după consultarea autorității competente relevante sau la propunerea autorității competente relevante, obligația unei instituții de a plăti contribuții *ex post* extraordinare, dacă acest lucru este necesar pentru protecția poziției financiare a acesteia. O astfel de amânare nu poate fi acordată pentru o perioadă mai mare de șase luni, dar poate fi reînnoită la cererea instituției. Contribuțiile amânate în temeiul prezentului alineat se achită ulterior, atunci când plata nu mai periclitează poziția financiară a instituției.
4. În conformitate cu articolul 93, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate pentru a preciza limitele anuale menționate la alineatul (1) și circumstanțele și condițiile în care plata contribuțiilor *ex post* de către o entitate menționată la articolul 2 alineatul (2) litera (b) poate fi parțial sau integral amânată, în temeiul alineatului (3) al prezentului articol.

Articolul 74e

Punerea în aplicare a deciziilor adoptate în temeiul prezentului regulament

1. SGD-ul participant ia măsurile necesare pentru a pune în aplicare deciziile menționate în prezentul regulament.

Sub rezerva prezentului regulament, SGD-ul participant își exercită competențele în temeiul actelor juridice naționale de transpunere a Directivei 2014/49/UE și în conformitate cu condițiile prevăzute în dreptul intern. SGD-ul participant furnizează comitetului informații complete cu privire la exercitarea acestor competențe.
2. Dacă un SGD participant nu a aplicat sau nu a respectat o decizie adoptată de comitet în temeiul prezentului regulament sau a aplicat decizia respectivă într-un mod care constituie o amenințare pentru punerea eficientă în aplicare a sistemului european de asigurare a depozitelor și pentru obiectivele prezentului regulament, comitetul poate impune SGD-ului participant în chestiune să adopte toate măsurile necesare pentru a respecta decizia respectivă.
3. Dacă un SGD participant a adresat o decizie unei instituții de credit afiliate, inclusiv în ceea ce privește facturarea contribuțiilor, și dacă instituția de credit nu a respectat decizia respectivă în mod intenționat sau din neglijență, comitetul adoptă o decizie prin care îi impune instituției de credit o amendă în conformitate cu articolul 38.

Articolul 74f

Darea de împrumuturi către SGD-uri neparticipante și luarea de împrumuturi de la acestea, pe bază de voluntariat

1. Comitetul decide să solicite împrumuturi pe bază de voluntariat pentru Fondul de asigurare a depozitelor de la schemele de garantare a depozitelor din state membre neparticipante, în cazul în care:
 - (a) cuantumul colectat în temeiul articolului 74c nu sunt suficiente pentru a acoperi pierderile, costurile sau alte cheltuieli suportate în legătură cu utilizarea Fondului de asigurare a depozitelor în cadrul măsurilor de rezoluție;
 - (b) contribuțiile *ex post* extraordinare prevăzute la articolul 74d nu sunt imediat accesibile;
 - (c) mijloacele de finanțare alternative prevăzute la articolul 74g nu sunt imediat accesibile în condiții rezonabile.

2. Schemele respective de garantare a depozitelor decid cu privire la o astfel de cerere în conformitate cu articolul 12 din Directiva 2014/49/UE.
3. Comitetul poate decide să acorde împrumuturi altor scheme de garantare a depozitelor din state membre neparticipante, la cerere. În ceea ce privește condițiile de împrumut, se aplică, prin analogie, articolul 12 din Directiva 2014/49/UE.

Articolul 74g

Mijloacele de finanțare alternative

1. Comitetul poate contracta pentru Fondul de asigurare a depozitelor împrumuturi sau alte forme de sprijin de la instituții, instituții financiare sau alte părți terțe care oferă condiții financiare mai bune la momentul cel mai adecvat, pentru a optimiza costurile finanțării și pentru a-și păstra reputația. Veniturile obținute din luarea de astfel de împrumuturi sunt utilizate exclusiv pentru îndeplinirea obligațiilor de plată față de SGD-urile participante, în situația în care sumele colectate în conformitate cu articolele 74c și 74d nu sunt imediat accesibile sau nu acoperă cuantumurile solicitate din Fondul de asigurare a depozitelor ca urmare a unui eveniment de plată.
 2. Împrumuturile și alte forme de sprijin, astfel cum sunt menționate la alineatul (1), se recuperează integral, în conformitate cu articolele 74c și 74d.
 3. Eventualele cheltuieli generate de utilizarea împrumuturilor precizate la alineatul (1) sunt suportate din partea a III-a a bugetului comitetului, și nu din bugetul Uniunii sau al statelor membre participante.
 4. Comitetul poate decide să investească veniturile din împrumuturile luate, în conformitate cu articolul 75, în scopul de a proteja valoarea reală a acestora.”;
35. în partea a III-a titlul V capitolul 2, denumirea secțiunii 2 se înlocuiește cu „Administrarea Fondului unic de rezoluție și a Fondului de asigurare a depozitelor”;
36. articolul 75 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 75

Investițiile

1. Comitetul administrează Fondul unic de rezoluție și Fondul de asigurare a depozitelor în conformitate cu prezentul regulament și cu actele delegate adoptate în temeiul alineatului (4).
2. Sumele primite din partea instituției aflate în rezoluție sau a instituției-punte, dobânzile și alte venituri generate de investiții, precum și toate celelalte venituri sunt alocate exclusiv Fondului unic de rezoluție și Fondului de asigurare a depozitelor.
3. Comitetul dispune de o strategie de investiții prudentă și sigură care este prevăzută în actele delegate adoptate în temeiul alineatului (4) al prezentului articol și investește cuantumurile deținute de Fondul unic de rezoluție și de Fondul de asigurare a depozitelor în obligațiuni ale statelor membre sau ale organizațiilor interguvernamentale ori în active foarte lichide cu un nivel ridicat de bonitate financiară, ținând cont de actele delegate menționate la articolul 460 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și de alte dispoziții aplicabile din regulamentul respectiv. Investițiile sunt suficient de diversificate din punct de vedere sectorial, geografic și proporțional. Veniturile rezultate din respectivele investiții sunt dirijate spre Fondul unic de rezoluție și, respectiv, Fondul de asigurare a depozitelor.

4. În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 93, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate privind normele detaliate pentru administrarea Fondului unic de rezoluție și a Fondului de asigurare a depozitelor, precum și principiile generale și criteriile pentru strategia de investiții a acestora.”;
37. se introduce următorul articol 77a:

„Articolul 77a

Utilizarea Fondului de asigurare a depozitelor

1. În cursul perioadei de reasigurare, comitetul utilizează Fondul de asigurare a depozitelor pentru a acorda finanțare, în conformitate cu articolul 41a alineatul (2), și pentru a acoperi un anumit procentaj din pierderea excedentară, în conformitate cu articolul 41a alineatul (3).
 2. În cursul perioadei de coasigurare și după aceasta, comitetul utilizează Fondul de asigurare a depozitelor pentru a acorda finanțare, în conformitate cu articolul 41d alineatul (2) și, respectiv, cu articolul 41h alineatul (2), și pentru a acoperi pierderea, în conformitate cu articolul 41d alineatul (3) și, respectiv, cu articolul 41h alineatul (3).
 3. Utilizarea Fondului de asigurare a depozitelor în privința unei instituții de credit afiliate la un SGD participant este condiționată de respectarea, de către respectiva instituție de credit, a obligațiilor care îi revin în calitate de membru al SGD-ului participant și care sunt prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2014/49/UE.”;
38. în partea a III-a titlul VI, cuvintele „autoritatea națională de rezoluție” de la articolul 81 alineatul (4), articolul 83 alineatele (2) și (3), articolul 87 alineatul (4) și articolul 88 alineatele (2) și (6) se înlocuiesc cu „autoritatea națională de rezoluție, SGD-ul participant sau autoritățile desemnate, când este cazul”, iar cuvintele „autoritățile naționale de rezoluție” se înlocuiesc cu „autoritățile naționale de rezoluție, SGD-ul participant sau autoritățile desemnate, când este cazul”;
39. articolul 93 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Delegarea de competențe menționată la articolul 19 alineatul (8), articolul 65 alineatul (5), articolul 69 alineatul (5), articolul 71 alineatul (3), articolul 74b alineatul (5), articolul 74c alineatul (5), articolul 74d alineatul (4) și articolul 75 alineatul (4) se conferă pentru o perioadă nedeterminată, începând cu datele relevante menționate la articolul 99.”;
 - (b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Delegarea de competențe menționată la articolul 19 alineatul (8), articolul 65 alineatul (5), articolul 69 alineatul (5), articolul 71 alineatul (3), articolul 74b alineatul (5), articolul 74c alineatul (5), articolul 74d alineatul (4) și articolul 75 alineatul (4) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în cuprinsul său. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.”;

(c) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 19 alineatul (8), articolului 65 alineatul (5), articolului 69 alineatul (5), articolului 71 alineatul (3), articolului 74b alineatul (5), articolului 74c alineatul (5), articolului 74d alineatul (4) și articolului 75 alineatul (4) intră în vigoare doar dacă nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat nicio obiecție într-un termen de două luni de la comunicarea actului către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu au obiecții. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”;

40. la articolul 99 se introduce următorul alineat (5a):

„(5a) Prin derogare de la alineatul (2), articolul 1 alineatul (2), partea IIa și partea III titlul V capitolul 2 secțiunea 1a se aplică de la [OP este rugat să introducă data intrării în vigoare a prezentului regulament]”;

41. în tot Regulamentul (UE) nr. 806/2014, termenul „fond” se înlocuiește cu „Fondul unic de rezoluție”.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

(1) CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 1.1. Denumirea propunerii/inițiativei
- 1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB
- 1.3. Tipul propunerii/inițiativei
- 1.4. Obiectiv(e)
- 1.5. Motivele propunerii/inițiativei
- 1.6. Durata și impactul financiar
- 1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)

2. MĂSURI DE GESTIONARE

- 2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare
- 2.2. Sistemul de gestiune și de control
- 2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)
- 3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor
 - 3.2.1. *Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor*
 - 3.2.2. *Impactul estimat asupra creditelor operaționale*
 - 3.2.3. *Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ*
 - 3.2.4. *Compatibilitatea cu actualul cadru financiar multianual*
 - 3.2.5. *Contribuția terților*
- 3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

6. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

6.1. Denumirea propunerii/inițiativei

Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în scopul de a stabili un sistem european de asigurare a depozitelor

6.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB¹⁴

Servicii financiare și piețe de capital.

Strategie politică și coordonare pentru stabilitate financiară, servicii financiare și uniunea piețelor de capital.

Gestionarea Direcției Generale Stabilitate Financiară, Servicii Financiare și Uniunea Piețelor de Capital.

6.3. Tipul propunerii/inițiativei

☒ Propunerea/inițiativa se referă la **o acțiune nouă**

☐ Propunerea/inițiativa se referă la **o acțiune nouă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare**¹⁵

☐ Propunerea/inițiativa se referă la **prelungirea unei acțiuni existente**

☐ Propunerea/inițiativa se referă la **o acțiune reorientată către o acțiune nouă**

6.4. Obiectiv(e)

6.4.1. Obiectiv(e) strategic(e) multianual(e) al(e) Comisiei vizat(e) de propunere/inițiativă

1) Menținerea stabilității sistemului financiar prin consolidarea încrederii deponenților în sistemul bancar din întreaga Uniune

2) Reducerea barierelor din calea liberei circulații a capitalului și crearea unor condiții de concurență echitabile pentru instituțiile de credit din întreaga Uniune

3) Protejarea finanțelor publice prin slăbirea interacțiunii acestora cu situația financiară a instituțiilor de credit

6.4.2. Obiectiv(e) specific(e) și activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

Obiectivul specific nr.

Ținând cont de obiectivele generale de mai sus, sunt avute în vedere următoarele obiective specifice:

1) Finalizarea uniunii bancare prin lansarea unui sistem european de asigurare a depozitelor care să completeze mecanismul unic de supraveghere și mecanismul unic de rezoluție

2) Crearea unui Fond de asigurare a depozitelor în cadrul bugetului Comitetului unic de rezoluție (comitetul) care să ajute la absorbția șocurilor asimetrice din punct de

¹⁴ ABM (activity-based management): gestiune pe activități; ABB (activity-based budgeting): întocmirea bugetului pe activități.

¹⁵ Astfel cum sunt menționate la articolul 54 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

vedere geografică de pe piața internă a serviciilor financiare din Uniune, îmbunătățind protecția deponenților din întreaga Uniune

3) Protejarea finanțelor publice prin impunerea unor costuri de asigurare a depozitelor pentru toate băncile din Uniune

Sunt avute în vedere următoarele obiective secundare:

a) Într-o primă etapă (perioada de reasigurare), Fondul de asigurare a depozitelor servește, într-o anumită măsură, la acordarea de finanțare și la acoperirea unui anumit procentaj din pierderile unei scheme participante de garantare a depozitelor (SGD participant), în cazul în care mijloacele financiare necesare pentru ca SGD-ul participant să își îndeplinească obligațiile de plată pe care le are în temeiul Directivei 2014/49/UE față de deponenți sau față de o autoritate de rezoluție depășesc resursele financiare ale SGD-ului respectiv.

b) Într-o a doua etapă (perioada de coasigurare), Fondul de asigurare a depozitelor servește, într-o măsură treptat crescândă, la acordarea de finanțare și la acoperirea pierderilor unei scheme participante de garantare a depozitelor în situația descrisă mai sus (la punctul a).

b) Într-o a treia etapă (perioada de asigurare completă), Fondul de asigurare a depozitelor servește la acordarea finanțării totale și la acoperirea tuturor pierderilor unei scheme participante de garantare a depozitelor în situația descrisă mai sus (la punctul a).

Activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

Servicii financiare și piețe de capital

Strategie politică și coordonare pentru stabilitate financiară, servicii financiare și uniunea piețelor de capital.

Gestionarea Direcției Generale Stabilitate Financiară, Servicii Financiare și Uniunea Piețelor de Capital.

6.4.3. *Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate*

1) Propunerea va slăbi în mod considerabil interacțiunea dintre finanțele publice ale unui stat membru participant și instituțiile de credit care sunt stabilite pe teritoriul său.

2) Propunerea va reduce fragmentarea pieței interne a serviciilor financiare și va asigura condiții echitabile de concurență pentru toate instituțiile de credit care sunt stabilite în statele membre participante.

3) Propunerea va spori în mod semnificativ încrederea în protecția depozitelor în toate statele membre participante.

6.4.4. *Indicatori de rezultat și de impact*

1) Reducerea mutărilor de depozite de la instituții de credit stabilite în state membre participante ale căror finanțe publice sunt considerate a fi deteriorate la instituții de credit stabilite în state membre participante ale căror finanțe publice sunt considerate a fi nedeteriorate

2) Reducerea diferențelor de ecart între ratele dobânzii de depozit dintre instituțiile de credit stabilite în state membre participante diferite

3) Creșterea numărului și a dimensiunii instituțiilor de credit pentru care un SGD participant, în cazul în care depozitele deținute la respectiva instituție de credit devin indisponibile sau în care instituția de credit devine obiectul unor proceduri de rezoluție, este în măsură să îndeplinească obligația față de deponenți sau de autoritatea de rezoluție

6.5. Motivele propunerii/inițiativei

6.5.1. Cerință (cerințe) de îndeplinit pe termen scurt sau lung

În anul 2012, Comisia a solicitat crearea unei uniuni bancare pentru a construi o bază mai solidă pentru sectorul bancar și pentru a reinstaura încrederea în moneda euro, totul ca parte a unei viziuni pe termen lung asupra integrării economice și bugetare. Uniunea bancară ar trebui pusă în aplicare prin transferarea supravegherii la nivel european, prin instituirea unei gestionări integrate a crizelor din sistemul bancar și, lucru la fel de important, a unui sistem comun de protecție a depozitelor. În timp ce primele două etape au fost atinse prin instituirea mecanismului unic de supraveghere (MUS) și a mecanismului unic de rezoluție (MUR), nu a fost încă stabilit un sistem comun de protecție a depozitelor.

Raportul celor cinci președinți și comunicarea publicată de Comisie definesc un plan clar pentru aprofundarea uniunii economice și monetare (UEM), incluzând măsuri pentru a limita riscurile la adresa stabilității financiare. Finalizarea uniunii bancare este un pas indispensabil spre o UEM profundă și completă. Pentru moneda unică, un sistem financiar unificat și integrat pe deplin este esențial pentru eficacitatea transmiterii politicii monetare, diversificarea adecvată a riscurilor în statele membre și garantarea încrederii generale în sistemul bancar din zona euro.

În special, raportul celor cinci președinți propune să se creeze, pe termen lung, un sistem european de asigurare a depozitelor (EDIS, *European Deposit Insurance Scheme*), cel de-al treilea pilon al unei uniuni bancare depline, alături de supravegherea bancară, care este legată de mecanismul unic de supraveghere (MUS), și de rezoluția bancară, care a fost încredințată comitetului unic de rezoluție (comitetul).

6.5.2. Valoarea adăugată a implicării UE

În raportul celor cinci președinți se semnalează că, întrucât actuala structură alcătuită din sisteme naționale de garantare a depozitelor rămâne vulnerabilă la șocurile locale de mare anvergură (în special atunci când entitățile suverane și sectorul bancar național sunt percepute ca fiind într-o situație de fragilitate), un sistem comun de asigurare a depozitelor ar spori flexibilitatea în ce privește crizele viitoare. Un sistem comun are, de asemenea, șanse mai mari de a fi, în timp, neutru din punct de vedere fiscal decât sistemele naționale de garantare a depozitelor, deoarece riscurile sunt dispersate asupra mai multor entități, iar contribuțiile private sunt percepute de la un număr mult mai mare de instituții financiare. Conform raportului celor cinci președinți, până la jumătatea anului 2017 ar trebui luate măsuri intermediare, în cadrul etapei 1 a procesului de finalizare a uniunii economice și monetare a Europei, de exemplu sub forma unui mecanism de reasigurare. Sistemul european de asigurare a depozitelor ar urma să fie finanțat prin intermediul unor taxe *ex ante* bazate pe risc, plătite de toate băncile participante din statele membre și concepute astfel încât să se prevină hazardul moral.

6.5.3. *Învățămintele desprinse din experiențe anterioare similare*

Nu există foarte multe informații publice cu privire la numărul de persoane care lucrează în cadrul SGD-urilor naționale. De asemenea, SGD-urile naționale prezintă forme diferite de organizare și beneficiază în grade diferite de asistență sub formă de personal și de servicii partajate, de exemplu, din partea asociațiilor bancare sau a autorităților de supraveghere. Dintr-un studiu realizat de Forumul European al Asigurătorilor de Depozite reiese că personalul direct (adică fără funcții auxiliare) se situează între 10 și 40 echivalente normă întreagă.

6.5.4. *Compatibilitatea și posibila sinergie cu alte instrumente corespunzătoare*

După instituirea mecanismului unic de supraveghere (MUS) prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului și a mecanismului unic de rezoluție (MUR) prin Regulamentul (UE) nr. 806/2014, există neconcordanțe între supravegherea Uniunii și rezoluția băncilor din statele membre participante, pe de o parte, și eficacitatea și credibilitatea SGD-urilor naționale în caz de intrare în dificultate a aceluiași bănci, în temeiul Directivei 2014/49/UE, pe de altă parte. Instituirea sistemului european de asigurare a depozitelor reprezintă un pas esențial spre realizarea celui de al treilea pilon al unei uniuni bancare depline, alături de supravegherea și rezoluția bancară.

Prezenta propunere de regulament se bazează pe cadrul existent al schemelor naționale de garantare a depozitelor reglementate de Directiva 2014/49/UE (Directiva privind SGD-urile). Instituirea sistemului european de asigurare a depozitelor reprezintă o parte integrantă a procesului de continuare a armonizării sistemelor de garantare a depozitelor în temeiul Directivei 2014/49/UE. Aplicarea uniformă a cadrului de garantare a depozitelor în statele membre care participă la sistemul european de asigurare a depozitelor va fi consolidată ca urmare a prezentei propuneri de regulament, prin faptul că atribuțiile de luare a deciziilor, de monitorizare și de asigurare a aplicării în legătură cu sistemul european de asigurare a depozitelor îi vor reveni Comitetului unic de rezoluție („comitetul”). Prin această abordare se va asigura un nivel egal de protecție a deponenților și se va sprijini buna funcționare a pieței interne. Pentru a se asigura faptul că toate statele membre participante au încredere deplină în calitatea și imparțialitatea protecției depozitelor prin sistemul european de asigurare a depozitelor și pentru a se spori eficacitatea sistemelor de garantare a depozitelor, prin prezenta propunere de regulament se instituie Fondul de asigurare a depozitelor. Comitetul unic de rezoluție ar urma să colecteze contribuțiile direct de la instituții și să gestioneze și să administreze Fondul de asigurare a depozitelor.

6.6. **Durata și impactul financiar**

☐ Propunere/inițiativă pe **durată** determinată

– ☐ Propunere/inițiativă în vigoare din [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA

– ☐ Impact financiar din AAAA până în AAAA

☒ Propunere/inițiativă pe **durată nedeterminată**

– Punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din 2017 până în 2024,

– urmată de o perioadă de funcționare în regim de croazieră.

6.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)¹⁶

- ☐ **Gestiune directă** asigurată de către Comisie
 - ☐ prin intermediul serviciilor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;
 - ☐ prin intermediul agențiilor executive
- ☐ **Gestiune partajată** cu statele membre
- ☐ **Gestiune indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:
 - ☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;
 - ☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);
 - ☐ BEI și Fondului european de investiții;
 - ☒ organismelor menționate la articolele 208 și 209 din Regulamentul financiar;
 - ☐ organismelor de drept public;
 - ☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să prezinte garanții financiare adecvate;
 - ☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;
 - ☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, identificate în actul de bază relevant.

¹⁶

Explicațiile privind modurile de gestiune, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

7. MĂSURI DE GESTIONARE

7.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

Conform articolului 45 din regulament, comitetul răspunde în fața Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei pentru punerea în aplicare a prevederilor acestuia, și, printre altele, are obligația de a prezenta Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi Europene un raport privind executarea sarcinilor care îi sunt atribuite prin acest regulament.

7.2. Sistemul de gestiune și de control

7.2.1. Riscul (riscurile) identificat(e)

Propunerea nu ar urma să genereze noi riscuri în ceea ce privește utilizarea legală, economică, eficientă și eficace a creditelor bugetare.

Cu toate acestea, gestionarea internă a riscurilor ar trebui să ia în considerare natura specifică a mecanismului de finanțare a comitetului unic de rezoluție. Spre deosebire de numeroase alte organisme instituite de Uniune, serviciile furnizate de comitet vor fi finanțate exclusiv de instituții financiare.

În al doilea rând, comitetului îi va reveni responsabilitatea de a asigura administrarea Fondului de asigurare a depozitelor. În această privință, va trebui să se elaboreze și să se instituie un set de proceduri interne de control.

7.2.2. Informații privind sistemul de control intern instituit

Cadrul și normele de control intern ar trebui să urmeze modelul aplicat de alte autorități instituite de Comisie, cu excepția gestionării comitetului unic de rezoluție, în cazul căruia va trebui să se prevadă un set specific de norme.

7.2.3. Estimarea costurilor și a beneficiilor controalelor și evaluarea nivelului estimat al riscului de eroare

Controalele interne fac parte din procedurile comitetului privind exercitarea responsabilității sale și punerea în aplicare a sarcinilor care îi revin. Costurile aferente procedurilor respective nu depășesc beneficiile aduse în ceea ce privește evitarea erorilor materiale.

7.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

În regulament se stabilește că un SGD participant nu beneficiază de sistemul european de asigurare a depozitelor în etapa de reasigurare, coasigurare sau asigurare completă dacă SGD-ul participant în chestiune sau orice altă autoritate competentă din statul membru respectiv nu și-au respectat obligațiile care le revin în temeiul regulamentului sau al Directivei 2014/49/UE privind schemele de garantare a depozitelor.

În scopul combaterii fraudei, a corupției și a altor activități ilegale, dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) i se aplică fără nicio restricție comitetului.

Comitetul aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă

Antifraudă (OLAF) și adoptă imediat dispoziții corespunzătoare aplicabile tuturor membrilor personalului său.

Deciziile de finanțare, acordurile și instrumentele de punere în aplicare rezultate din acestea prevăd în mod clar că, dacă este necesar, Curtea de Conturi și OLAF pot să desfășoare verificări la fața locului care să îi vizeze pe beneficiarii sumelor plătite de comitet, precum și pe membrii personalului responsabil cu alocarea acestor sume.

Articolele 61-66 din regulament conțin dispoziții privind execuția și controlul bugetului acestuia și normele financiare aplicabile.

8. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

Analiza de mai jos cuprinde o estimare a costurilor totale pentru comitet și administrarea sa. Nu se preconizează costuri pentru bugetul UE, întrucât toate cheltuielile comitetului vor fi finanțate în întregime de aproximativ 6 000 de instituții financiare acoperite de sistemul european de asigurare a depozitelor. Metoda de calcul se va baza pe dimensiune și va fi stabilită într-un act delegat în 2016. Din motive de consecvență, în cadrul sistemului european de asigurare a depozitelor ar trebui să se aplice aceeași metodă.

Sarcinile comitetului vor fi limitate în ceea ce privește asigurarea depozitelor. Sistemul european de asigurare a depozitelor se va dezvolta în următoarele trei etape: (i) reasigurare, (ii) coasigurare și (iii) asigurare completă. În toate etapele, comitetul va trebui să verifice dacă SGD-ul solicitant respectă o serie de dispoziții ale Directivei 2014/49/UE, în special dacă aceasta și-a constituit fondul național. Spre deosebire de funcția comitetului în cadrul unei proceduri de rezoluție, în decizia acestuia nu există niciun element discreționar, deoarece obligația de plată pe care SGD-ul participant o are față de deponenți (compensații) sau față de o autoritate de rezoluție (contribuție la rezoluție) este determinată de o autoritate administrativă sau judiciară.

În prima etapă, comitetul va evalua cererile de acoperire de reasigurare și va acorda finanțarea necesară pentru compensarea SGD-urilor naționale în limitele acoperirii. Aceste sarcini se mențin în etapa de coasigurare, dar, dacă toate condițiile rămân neschimbate, se poate ca numărul de cazuri potențiale să crească, dat fiind că precondițiile de acoperire din sistemul european de asigurare a depozitelor sunt mai puțin restrictive decât în perioada de reasigurare. În etapa de asigurare completă, numărul de sarcini ale comitetului ar urma să crească semnificativ. Pe lângă sarcina de a răspunde la cererile de acoperire, comitetului i-ar reveni și sarcina de a calcula și de a colecta contribuțiile diferitelor bănci și sarcina de a gestiona Fondul european de asigurare a depozitelor. Aceste sarcini sunt similare cu sarcinile prevăzute în cadrul mecanismului unic de rezoluție. Se poate, așadar, să se realizeze importante economii de scară, iar sporirea sarcinilor nu are ca rezultat o creștere proporțională a necesarului de personal.

Personalul SGD-urilor depinde de sfera de aplicare a intervențiilor. Unele SGD-uri au posibilitatea de a-și utiliza fondurile pentru măsuri prin care să se prevină intrarea instituțiilor în dificultate, adică prin care să se evite în primul rând evenimentele de plată. SGD-urile care au această posibilitate dispun și în materie de monitorizare și gestionare a riscurilor de capacități mai ample decât cele ale SGD-urilor care servesc în principal ca „ghișeu de plăți” pentru compensarea deponenților. Domeniul de aplicare al sistemului european de asigurare a depozitelor ar urma să se limiteze la

asistarea din punct de vedere financiar a SGD-urilor naționale în funcția de ghișeu de plăți.

Nu există foarte multe informații publice cu privire la numărul de persoane care lucrează în cadrul SGD-urilor naționale. Dintr-un studiu realizat de Forumul European al Asigurătorilor de Depozite reiese că personalul direct (adică fără funcții auxiliare) se situează între 10 și 40 echivalente normă întreagă în cazul SGD-urilor cu funcții comparabile cu cele ale sistemului european de asigurare a depozitelor.

Având în vedere numărul limitat, dar treptat crescând de sarcini ale sistemului european de asigurare a depozitelor, Comisia propune următoarele echivalente normă întreagă (ENI) pentru funcțiile directe:

- în etapa de reasigurare: 5 ENI (+ 0,5 cheltuieli indirecte ENI)
- în etapa de coasigurare: 10 ENI (+ 1 cheltuieli indirecte ENI)
- în etapa de asigurare completă: 20 ENI (+ 2 cheltuieli indirecte ENI)

Tabel: Evoluție informativă a echivalentelor normă întreagă (ENI)

Resurse umane	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Posturi în schema de personal: AD	4	4	4	4	8	8	8	16
Posturi în schema de personal: AST	0,5	0,5	0,5	0,5	1	1	1	2
Posturi în schema de personal: AST/SC	0	0	0	0	0	0	0	0
Totalul posturilor din schema de personal	4,5	4,5	4,5	4,5	9	9	9	18
Agenți contractuali	0,5	0,5	0,5	0,5	1	1	1	2
Experți naționali detașați	0,5	0,5	0,5	0,5	1	1	1	2
Total personal	5,5	5,5	5,5	5,5	11	11	11	22

În prezent, DG FISMA are un raport al cheltuielilor administrative de 11,2 %. Se preconizează că în cazul sistemului european de asigurare a depozitelor pot fi realizate importante economii de scară cu funcțiile de rezoluție ale comitetului, în special în ceea ce privește managementul resurselor umane, calcularea și colectarea contribuțiilor și administrarea fondului. Un raport al cheltuielilor administrative de 9 % pare, așadar, posibil.

Tabel: Evoluție informativă a cheltuielilor

Cheltuieli	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Titlul 1: Cheltuieli cu personalul	658	658	658	658	1 315	1 315	1 315	2 631
Titlul 2: Cheltuieli de infrastructură și de funcționare	50	50	50	50	110	110	110	220
Titlul 3: Cheltuieli operaționale	116	116	116	116	232	232	232	464
Total	824	824	824	824	1 657	1 657	1 657	3 315

Ipoteze principale

Pe baza a ceea ce a fost evaluat pentru funcția de rezoluție a comitetului unic de rezoluție, se propune următoarea distribuție a personalului:

- 80 % AT (68 % AD și 12 % AST);
- 10 % END;
- 10 % AC.

Se va aplica statutul funcționarilor din instituțiile UE, ceea ce se reflectă în ratele *per capita* utilizate:

- costul mediu anual al unui AT: 131 000 EUR;
- costul mediu anual al unui END: 78 000 EUR;
- costul mediu anual al unui AC: 70 000 EUR.

Pe lângă salariu, acest cost include costuri indirecte, cum ar fi costurile aferente clădirilor, formării, echipamentelor informatice și infrastructurii socio-medicale.

Întrucât comitetul își are sediul la Bruxelles, se aplică un coeficient de corecție a salariilor de 1.

Potrivit previziunilor, cheltuielile operaționale vor reprezenta 15 % din totalul cheltuielilor comitetului. Acest procentaj este în mod semnificativ mai mic decât cel de 25 % estimat pentru funcția de rezoluție, dat fiind că, potrivit previziunilor, costurile pentru dezvoltarea și întreținerea sistemelor informatice și a serviciilor interne ar putea fi împărțite cu funcția de rezoluție.

8.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

Propunerea nu are niciun impact asupra bugetului Uniunii.

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
	Număr [Rubrica.....]	Dif./Nedif. ¹⁷ .	Țări AELS ¹⁸	Țări candidate ¹⁹	Țări terțe	În înțelesul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
	[XX.YY.YY.YY]	Dif./Nedif.	DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU

¹⁷ Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

¹⁸ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

¹⁹ Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

- Noile linii bugetare solicitate

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
	Număr [Rubrica.....]	Dif./Nedif.	Țări AELS	Țări candidate	Țări terțe	În înțelesul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
	[XX.YY.YY.YY]		DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU

8.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

Propunerea nu are niciun impact asupra bugetului Uniunii.

8.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	Număr	[Rubrica.....]
---	-------	----------------

DG: <.....>			Anul N ²⁰	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâtia ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			TOTAL
• Credite operaționale										
Numărul liniei bugetare	Angajamente	(1)								
	Plăți	(2)								
Numărul liniei bugetare	Angajamente	(1a)								
	Plăți	(2a)								
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe ²¹										
Numărul liniei bugetare		(3)								
TOTAL credite pentru DG <.....>	Angajamente	=1+1a +3								
	Plăți	=2+2a +3								

²⁰ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

²¹ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)								
	Plăți	(5)								
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe		(6)								
TOTAL credite în cadrul RUBRICII <....> din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+ 6								
	Plăți	=5+ 6								

În cazul în care propunerea/inițiativa afectează mai multe rubrici:

• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)								
	Plăți	(5)								
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe		(6)								
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-4 din cadrul financiar multianual (Sumă de referință)	Angajamente	=4+ 6								
	Plăți	=5+ 6								

Rubrica din cadrul financiar multianual	5	„Cheltuieli administrative”
--	----------	-----------------------------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			TOTAL
DG: <.....>									
• Resurse umane									
• Alte cheltuieli administrative									
TOTAL DG <.....>	Credite								

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)								
---	--------------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul N ²²	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			TOTAL
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-5 din cadrul financiar multianual	Angajamente								
	Plăți								

²² Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

8.2.2. Impactul estimat asupra creditelor operaționale

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- ☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările			Anul N		Anul N+1		Anul N+2		Anul N+3		A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)						TOTAL	
	REALIZĂRI																	
	Tip ²³	Costuri medii	Ńi	Costuri	Ńi	Costuri	Ńi	Costuri	Ńi	Costuri	Ńi	Costuri	Ńi	Costuri	Ńi	Costuri	Nr. total	Costuri totale
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1 ²⁴ ...																		
- Realizare																		
- Realizare																		
- Realizare																		
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1																		
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2...																		
- Realizare																		
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2																		
COSTURI TOTALE																		

²³ Realizările se referă la produsele și serviciile care vor fi furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de străzi construiți etc.).
²⁴ Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)...”

8.2.3. Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

8.2.3.1. Sinteză

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- ☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N ²⁵	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâtă ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)	TOTAL
--	-------------------------	-------------	-------------	-------------	---	-------

RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual								
Resurse umane								
Alte cheltuieli administrative								
Subtotal RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual								

În afara RUBRICII 5²⁶ din cadrul financiar multianual								
Resurse umane								
Alte cheltuieli cu caracter administrativ								
Subtotal în afara RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual								

TOTAL								
--------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Creditele necesare pentru resurse umane și alte cheltuieli cu caracter administrativ vor fi acoperite de credite ale DG-ului în cauză alocate deja gestionării acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

²⁵

Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

²⁶

Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

8.2.3.2. Necesarul de resurse umane estimat

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.
- ☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări în echivalent normă întreagă

	Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)		
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)							
XX 01 01 01 (la sediu și în birourile de reprezentare ale Comisiei)							
XX 01 01 02 (în delegații)							
XX 01 05 01 (cercetare indirectă)							
10 01 05 01 (cercetare directă)							
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)²⁷							
XX 01 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)							
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT și JED în delegații)							
XX 01 04 yy²⁸	- la sediu						
	- în delegații						
XX 01 05 02 (AC, END, INT - cercetare indirectă)							
10 01 05 02 (AC, END, INT - cercetare directă)							
Alte linii bugetare (a se preciza)							
TOTAL							

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	
Personal extern	

²⁷ AC = agent contractual; AL = agent local; END= expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JED = expert tânăr în delegații.

²⁸ Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

8.2.4. Compatibilitatea cu actualul cadru financiar multianual

- ☐ Propunerea/inițiativa este compatibilă cu cadrul financiar multianual existent.
- ☐ Propunerea/inițiativa necesită o reprogramare a rubricii corespunzătoare din cadrul financiar multianual.

A se explica reprogramarea necesară, precizându-se liniile bugetare în cauză și sumele aferente.

[...]

- ☐ Propunerea/inițiativa necesită recurgerea la instrumentul de flexibilitate sau la revizuirea cadrului financiar multianual.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare în cauză, precum și sumele aferente.

[...]

8.2.5. Contribuția terților

- Propunerea/inițiativa nu prevede cofinanțare din partea terților.
- Propunerea/inițiativa prevede cofinanțare, estimată în cele ce urmează:

Credite în milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

8.3. Impactul estimat asupra veniturilor

Propunerea nu are niciun impact asupra bugetului Uniunii.

- ☐ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
 - ☐ asupra resurselor proprii
 - ☐ asupra diverselor venituri

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ¹						
		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)		
Articolul								

Pentru diversele venituri „alocate”, a se preciza linia bugetară (liniile bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

[...]

A se preciza metoda de calcul a impactului asupra veniturilor.

[...]

¹ În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sume brute după deducerea unei cote de 25 % pentru costuri de colectare.